



Pracownia SPATIUM Monika Jabłońska

pracownia@spatium.com.pl - tel. 609-789-098

OCHRONA I KSZTAŁTOWANIE ŚRODOWISKA - ARCHITEKTURA I REWITALIZACJA
KRAJOBRAZU - PLANOWANIE PRZESTRZENNE I URBANISTYKA

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI WSI STARE SADY OBRĘB SADY GMINA MIKOŁAJKI



AUTORZY OPRACOWANIA

MGR INŻ. MONIKA JABŁOŃSKA

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA

Monika Jabłońska
mgr inż. Monika Jabłońska

MGR INŻ. PAWEŁ JABŁOŃSKI

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA

Paweł Jabłoński
mgr inż. Paweł Jabłoński

OLSZTYN – STYCZEŃ 2018 r.

S P I S T R E Ś C I

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY.....	5
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	7
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU.....	7
1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY OBOWIĄZUJĄCYM PLANEM A PROJEKTEM PLANU.....	16
1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	23
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	35
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	36
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	37
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	37
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	46
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	46
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	47
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	49

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....55
10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....66
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....67
12. PODSUMOWANIE.....67
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....68
- OŚWIADCZENIE WYNIKAJĄCE Z ART. 51 UST. 2 PKT. 1 LIT F USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. *O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (T.J. DZ.U. Z 2017 R. POZ. 1405 ZE ZM.)*

CZĘŚĆ KARTOGRAFICZNA

ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY W SKALI 1:2000 PN. „RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW CZĘŚCI WSI STARE SADY OBRĘB SADY GMINA MIKOŁAJKI”.

WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XX/166/2016 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 20 grudnia 2016 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Stare Sady, obręb Sady, gmina Mikołajki.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zm.) burmistrz po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 ze zm.). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Niniejsza Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Stare Sady, obręb Sady, gmina Mikołajki odnosi się do części terenów objętych obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego pn.:

- „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części wsi Sady – 1 gmina Mikołajki” uchwalony Uchwałą Nr X/91/2000 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 16 grudnia 2000 roku,
- „Częściowa zmiana miejscowego plan zagospodarowania przestrzennego części wsi Sady – 1 gmina Mikołajki” uchwalony Uchwałą Nr VIII/76/2015 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 30 września 2015 roku,
- „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Stare Sady w gminie Mikołajki” uchwalony Uchwałą Nr I/6/96 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 22 lutego 1996 r.
- „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkalno-pensjonatowej w obrębie wsi Sady (działka nr 35/4)” uchwalony Uchwałą Nr II/4/02 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 10 grudnia 2002 r.
- „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmujący teren zabudowy usługowej w miejscowości Stare Sady, gmina Mikołajki” uchwalony Uchwałą Nr XXVI/327/2012 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 28 grudnia 2012 r.
- „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego cz. wsi Sady dz. 36/1, 36/2, 49/1, 49/3, 49/4, 49/5, 50” uchwalony Uchwałą Nr VIII/117/2012 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 10 października 2002 r.
- „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego działek o nr ewidencyjnych 39/12 i 48 we wsi Sady, gmina Mikołajki” uchwalony Uchwałą Nr VI/50/2001 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 12 czerwca 2001 r.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zgodnie z art. 17 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządza się wraz z prognozą oddziaływania tego planu na środowisko, uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony

Środowiska w Olsztynie – znak WSTŁ.411.2.2017.AMK z dnia 23 stycznia 2017 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Mrągowie – znak ZNS.4082.3.2017 z dnia 19 stycznia 2017 r.

Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Stare Sady, obręb Sady, gmina Mikołajki.
- Obowiązujące na części terenów miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego tj.: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części wsi Sady – 1 gmina Mikołajki” uchwalony Uchwałą Nr X/91/2000 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 16 grudnia 2000 roku; „Częściowa zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Sady – 1 gmina Mikołajki” uchwalony Uchwałą Nr VIII/76/2015 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 30 września 2015 roku; „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Stare Sady w gminie Mikołajki” uchwalony Uchwałą Nr I/6/96 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 22 lutego 1996 r.; „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkalno-pensjonatowej w obrębie wsi Sady (działka nr 35/4)” uchwalony Uchwałą Nr II/4/02 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 10 grudnia 2002 r.; „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmujący teren zabudowy usługowej w miejscowości Stare Sady, gmina Mikołajki” uchwalony Uchwałą Nr XXVI/327/2012 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 28 grudnia 2012 r.; „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego cz. wsi Sady dz. 36/1, 36/2, 49/1, 49/3, 49/4, 49/5, 50” uchwalony Uchwałą Nr VIII/117/2012 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 10 października 2002 r.; „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego działek o nr ewidencyjnych 39/12 i 48 we wsi Sady, gmina Mikołajki” uchwalony Uchwałą Nr VI/50/2001 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 12 czerwca 2001 r.
- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.
- Publikacje związane z ochroną środowiska i przyrody.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetyczne, oparte na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane.
- kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek w skali 1:2000 stanowiący załącznik graficzny pn.: „Rysunek do prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Stare Sady obręb Sady gmina Mikołajki”.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu.

Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie

lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu. Rolą tego opracowania jest minimalizacja szkodliwej działalności człowieka na środowisko przyrodnicze w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji zawartych w planie.

Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Stare Sady, obręb Sady, gmina Mikołajki w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska oraz warunków życia ludzi w wyniku realizacji planu.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia ogólne – dotyczące całego terenu, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
 - ustalenie zakresu rysunku planu,
 - ustalenia zasad zagospodarowania na całym obszarze objętym planem, w tym:
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - zasady kształtowania krajobrazu,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
 - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
 - zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej,
 - inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
 - inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.
- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące poszczególnych terenów elementarnych.
- Rozdział III – Ustalenia końcowe.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Tereny objęte planem stanowią własność gminy, skarbu państwa i prywatną. Plan obejmuje tereny położone w granicach gminy (na obszarze wiejskim), które w części są zabudowane i posiadają sieć dróg wzdłuż których przebiegają sieci infrastruktury technicznej. Tereny w zakresie infrastruktury technicznej wyposażone są w niezbędne sieci, w tym wodociągową, kanalizacji sanitarnej, elektroenergetyczną i telekomunikacyjną.

Przedmiotowy plan obejmuje częściowo tereny nie objęte planem miejscowym oraz tereny przeznaczone w obowiązujących planach głównie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, usługową, pensjonatową, mieszkaniowo-usługową, usług sportu i rekreacji oraz pod zieleń, a także komunikację pieszą i jezdnią. Plan w większości adaptuje istniejące funkcje terenów, a zmiany dotyczą głównie zasad i sposobów zagospodarowania terenów. Ponadto wprowadzone zmiany dotyczą optymalizacji i racjonalizacji zagospodarowania terenów i umożliwiają ich wykorzystanie zgodnie z obecnymi potrzebami mieszkańców.

Zapisy nowego planu aktualizują kompleksowo ustalenia obecnie obowiązujących uchwał, które z upływem czasu i wprowadzanym w ustawach zmianom zdezaktualizowały się i nie odpowiadają wymogom obecnie obowiązujących przepisów prawa.

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU

Podstawowym elementem ustaleń projektu planu jest określenie przeznaczenia terenu i warunków jego zagospodarowania wynikających z potrzeb ochrony zasobów środowiska w kontekście rozwoju zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usług turystycznych.

W granicach obszaru objętego niniejszą prognozą wyznaczono następujące tereny elementarne przeznaczone pod:

- zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (MN.01, MN.02, MN.03, MN.04, MN.05, MN.06, MN.07, MN.08, MN.09, MN.10, MN.11, MN.12, MN.13, MN.14, MN.15, MN.16, MN.17, MN.18, MN.19, MN.20, MN.21, MN.22, MN.23, MN.24, MN.25, MN.26, MN.27, MN.28, MN.29, MN.30)
- zabudowę mieszkaniowo-usługową (MU.01, MU.02, MU.03, MU.04, MU.05, MU.06, MU.07, MU.08, MU.09, MU.10, MU.11, MU.12, MU.13, MU.14, MU.15, MU.16, MU.17, MU.18, MU.19)
- zabudowę usług turystycznych w zieleni (UT.01, UT.02, UT.03, UT.04)
- sport i rekreację (US.01, US.02)
- przystań wodną stanowiącą dostęp do wód publicznych (Upw.01, Upw.02)
- rolę (R.01, R.02, R.03, R.04)
- wody powierzchniowe (antropogeniczne zbiorniki wodne) (WS.01, WS.02, WS.03)
- zieleń urządzoną (ZP.01, ZP.02, ZP.03, ZP.04, ZP.05, ZP.06, ZP.07)
- zieleń naturalną (ZN.01, ZN.02, ZN.03, ZN.04, ZN.05, ZN.06, ZN.07, ZN.08, ZN.09, ZN.10, ZN.11, ZN.12, ZN.13)
- zieleń leśną (ZL.01, ZL.02, ZL.03, ZL.04, ZL.05, ZL.06)
- drogi publiczne (KD.01, KD.02, KD.03)
- drogi wewnętrzne (KDW.01, KDW.02, KDW.03, KDW.04, KDW.05, KDW.06, KDW.07, KDW.08, KDW.09, KDW.10, KDW.11, KDW.12, KDW.13, KDW.14)
- ciągi pieszo-jezdne (Kpj.01, Kpj.02, Kpj.03, Kpj.04, Kpj.05, Kpj.06, Kpj.07, Kpj.08, Kpj.09, Kpj.10, Kpj.11)
- ciągi piesze (Kx.01, Kx.02, Kx.03, Kx.04, Kx.05).

W granicach wydzielonych terenów elementarnych określono przeznaczenie podstawowe i uzupełniające terenu, które zdefiniowane są następująco:

- przeznaczenie podstawowe – oznacza przeznaczenie, które przeważa na danym terenie elementarnym, zarówno w zakresie wykorzystania powierzchni terenu jak i kubatury
- przeznaczenie uzupełniające – oznacza inne rodzaje przeznaczenia niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają przeznaczenie podstawowe.

W poniższej tabeli zestawiono szczegółowe warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska. Ponadto na terenach przeznaczonych pod zabudowę wprowadzono uregulowania w zakresie:

1. zasady i warunków podziału terenu,
2. nieprzekraczalnych linii zabudowy,
3. maksymalnej wysokości zabudowy,
4. geometrii i kolorystyki dachów,
5. ilości i lokalizacji miejsc postojowych.

Oznaczenie terenu w planie	Użytkowanie terenu		Zasady zagospodarowania. Ustalenia określające dopuszczalne oddziaływania na środowisko
	Dopuszczalna funkcja na danym terenie	Rodzaj zabudowy	
MN.01 MN.05 MN.06 MN.07 MN.08 MN.10 MN.14	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przeznaczenie podstawowe: <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. 2. Przeznaczenie uzupełniające: <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek gospodarczy i/lub garażowy, infrastruktura techniczna. ▪ Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny na jedno działce budowlanej oraz jeden budynek gospodarczy i/lub garażowy. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należą dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Minimalna powierzchnia działki budowlanej 2000 m². ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,05 do 0,25. ▪ Zachowanie minimum 65% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną zgodnie z przepisami odrębnymi.
MN.02 MN.13 MN.15	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przeznaczenie podstawowe: <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. 2. Przeznaczenie uzupełniające: <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek gospodarczy i/lub garażowy, infrastruktura techniczna. ▪ Istniejące budynki adaptowane. ▪ Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny na jedno działce budowlanej oraz jeden budynek gospodarczy i/lub garażowy. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należą dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 700 m². ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,1 do 0,3. ▪ Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną zgodnie z przepisami odrębnymi. ▪ W granicach terenu elementarnego MN.15 zlokalizowana jest napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia wraz z wyznaczoną na rysunku planu strefą ograniczonego zagospodarowania w odniesieniu do których obowiązują zasady określone w § 7 ust. 7 uchwały projektu planu.
MN.03	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przeznaczenie podstawowe: <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. 2. Przeznaczenie uzupełniające: <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek gospodarczy i/lub garażowy, infrastruktura techniczna. ▪ Istniejące budynki adaptowane. ▪ Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny na jedno działce budowlanej oraz jeden budynek gospodarczy i/lub garażowy. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należą dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Minimalna powierzchnia działki budowlanej 3000 m². ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,04 do 0,16. ▪ Zachowanie minimum 70% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną zgodnie z przepisami odrębnymi.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI WSI STARE SADY, OBRĘB SADY, GMINA MIKOŁAJKI

<p>MN.04 MN.11 MN.12</p>	<p>Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.</p>	<p>1. Przeznaczenie podstawowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. <p>2. Przeznaczenie uzupełniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek gospodarczy i/lub garażowy, infrastruktura techniczna. ▪ Istniejące budynki adaptowane. ▪ Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny na jedno działce budowlanej oraz jeden budynek gospodarczy i/lub garażowy. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 1000 m², przy czym do powierzchni działek budowlanych na terenie MN.12 wlicza się powierzchnie terenu przyległego zieleni naturalnej ZN.03 zgodnie z zasadą podziału pokazaną na rysunku planu. ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,1 do 0,3. ▪ Zachowanie minimum 65% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną zgodnie z przepisami odrębnymi.
<p>MN.09</p>	<p>Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.</p>	<p>1. Przeznaczenie podstawowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. <p>2. Przeznaczenie uzupełniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek gospodarczy i/lub garażowy, infrastruktura techniczna. ▪ Istniejące budynki adaptowane. ▪ Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny na jedno działce budowlanej oraz jeden budynek gospodarczy i/lub garażowy. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 800 m². ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,1 do 0,3. ▪ Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną zgodnie z przepisami odrębnymi.
<p>MN.16 MN.17</p>	<p>Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.</p>	<p>1. Przeznaczenie podstawowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. <p>2. Przeznaczenie uzupełniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek gospodarczy i/lub garażowy, infrastruktura techniczna. ▪ Istniejące budynki adaptowane. ▪ Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny na jedno działce budowlanej oraz jeden budynek gospodarczy i/lub garażowy. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 900 m². ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,1 do 0,3. ▪ Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną zgodnie z przepisami odrębnymi.
<p>MN.18 MN.19 MN.20</p>	<p>Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.</p>	<p>1. Przeznaczenie podstawowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. <p>2. Przeznaczenie uzupełniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek gospodarczy i/lub garażowy, infrastruktura techniczna. ▪ Istniejące budynki adaptowane. ▪ Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny na jedno działce budowlanej oraz jeden budynek gospodarczy i/lub garażowy. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 2000 m², przy czym dopuszcza się wydzielenie działek o mniejszych powierzchniach przeznaczonych pod infrastrukturę lub komunikację o minimalnej szerokości pasa komunikacji wewnętrznej wynoszącej 8,0 m. ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,05 do 0,25. ▪ Zachowanie minimum 65% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę

			mieszkaniową jednorodzinną zgodnie z przepisami odrębnymi.
MN.21	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	<p>1. Przeznaczenie podstawowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. <p>2. Przeznaczenie uzupełniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek gospodarczy i/lub garażowy, infrastruktura techniczna. ▪ Istniejące budynki adaptowane. ▪ Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny na jedno działce budowlanej oraz jeden budynek gospodarczy i/lub garażowy. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należ dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 2000 m². ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,1 do 0,4. ▪ Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną zgodnie z przepisami odrębnymi.
MN.22 MN.23 MN.24 MN.25	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	<p>1. Przeznaczenie podstawowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. <p>2. Przeznaczenie uzupełniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek gospodarczy i/lub garażowy, infrastruktura techniczna. ▪ Istniejące budynki adaptowane. ▪ Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny na jedno działce budowlanej oraz jeden budynek gospodarczy i/lub garażowy. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należ dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 500 m². ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,1 do 0,4. ▪ Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną zgodnie z przepisami odrębnymi.
MN.26 MN.27 MN.28 MN.29 MN.30	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	<p>1. Przeznaczenie podstawowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. <p>2. Przeznaczenie uzupełniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek gospodarczy i/lub garażowy, infrastruktura techniczna. ▪ Istniejące budynki adaptowane. ▪ Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny na jedno działce budowlanej oraz jeden budynek gospodarczy i/lub garażowy. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należ dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 500 m². ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,1 do 0,4. ▪ Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną zgodnie z przepisami odrębnymi.
MU.01 MU.02 MU.04 MU.05 MU.08 MU.12 MU.13 MU.14	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	<p>1. Przeznaczenie podstawowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa mieszkaniowa i/lub zabudowa usługowa związana z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi. <p>2. Przeznaczenie uzupełniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek gospodarczy i/lub garażowy, parkingi, infrastruktura techniczna. ▪ Istniejące budynki adaptowane. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należ dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 1500 m². ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,1 do 0,5. ▪ Zachowanie minimum 50% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych na cele mieszkaniowo-usługowe zgodnie z przepisami odrębnymi.

<p>MU.03 MU.07 MU.18 MU.19</p>	<p>Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.</p>	<p>1. Przeznaczenie podstawowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa mieszkaniowa i/lub zabudowa usługowa związana z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi. <p>2. Przeznaczenie uzupełniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek gospodarczy i/lub garażowy, parkingi, infrastruktura techniczna. ▪ Istniejące budynki adaptowane. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 1000 m². ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,1 do 0,4. ▪ Zachowanie minimum 50% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych na cele mieszkaniowo-usługowe zgodnie z przepisami odrębnymi. ▪ W granicach terenów elementarnych MU.07 i MU.19 zlokalizowane są napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego napięcia wraz z wyznaczonymi na rysunku planu strefami ograniczonego zagospodarowania w odniesieniu do których obowiązują zasady określone w § 7 ust. 7 uchwały projektu planu.
<p>MU.06 MU.09 MU.10 MU.11 MU.15 MU.16 MU.17</p>	<p>Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.</p>	<p>1. Przeznaczenie podstawowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa mieszkaniowa i/lub zabudowa usługowa związana z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi. <p>2. Przeznaczenie uzupełniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek gospodarczy i/lub garażowy, parkingi, infrastruktura techniczna. ▪ Istniejące budynki adaptowane. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 2000 m², przy czym dopuszcza się wydzielenie działek o mniejszych powierzchniach na terenach MU.06 i MU.16 przeznaczonych pod infrastrukturę lub komunikację o minimalnej szerokości pasa komunikacji wewnętrznej wynoszącej 10,0 m. ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,08 do 0,5. ▪ Zachowanie minimum 50% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych na cele mieszkaniowo-usługowe zgodnie z przepisami odrębnymi. ▪ W granicach terenów elementarnych MU.11 i MU.16 zlokalizowane są napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego napięcia wraz z wyznaczonymi na rysunku planu strefami ograniczonego zagospodarowania w odniesieniu do których obowiązują zasady określone w § 7 ust. 7 uchwały projektu planu.
<p>UT.01</p>	<p>Tereny zabudowy usług turystycznych.</p>	<p>1. Przeznaczenie podstawowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa usług turystycznych, w tym hotele, obiekty konferencyjne i gastronomiczne, obiekty odnowy biologicznej. <p>2. Przeznaczenie uzupełniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek przystani wodnej, slip z infrastrukturą towarzyszącą, budynek gospodarczy, pole namiotowe i carawaningowe, plaża, obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne, komunikacja wewnętrzna, 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 3000 m². ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,1 do 0,8. ▪ Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe

		<p>parking, infrastruktura techniczna, mieszkanie dla właściciela i obsługi obiektu realizowane jako wbudowane w budynku przeznaczenia podstawowego.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Istniejące budynki adaptowane. 	<p>zgodnie z przepisami odrębnymi.</p>
UT.02	Tereny zabudowy usług turystycznych.	<p>1. Przeznaczenie podstawowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa usług turystycznych, w tym hotele, obiekty konferencyjne i gastronomiczne, obiekty odnowy biologicznej. <p>2. Przeznaczenie uzupełniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek przystani wodnej slip z infrastrukturą towarzyszącą, domy letniskowe, budynek gospodarczy, pole namiotowe i carawaningowe, plaża, obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne, komunikacja wewnętrzna, parking, infrastruktura techniczna, mieszkanie dla właściciela i obsługi obiektu realizowane jako wbudowane w budynku przeznaczenia podstawowego. ▪ Istniejące budynki adaptowane. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należą dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 3000 m². ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,1 do 0,8. ▪ Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe zgodnie z przepisami odrębnymi.
UT.03 UT.04	Tereny zabudowy usług turystycznych.	<p>1. Przeznaczenie podstawowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabudowa usług turystycznych, w tym hotele, obiekty konferencyjne i gastronomiczne, obiekty odnowy biologicznej. <p>2. Przeznaczenie uzupełniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ domy letniskowe, budynek gospodarczy, pole namiotowe i carawaningowe, obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne, komunikacja wewnętrzna, parking, infrastruktura techniczna, mieszkanie dla właściciela i obsługi obiektu realizowane jako wbudowane w budynku przeznaczenia podstawowego. ▪ Istniejące budynki adaptowane. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należą dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 3000 m². ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,1 do 0,8. ▪ Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe zgodnie z przepisami odrębnymi. ▪ W granicach terenów elementarnych zlokalizowane są napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego napięcia wraz z wyznaczonymi na rysunku planu strefami ograniczonego zagospodarowania w odniesieniu do których obowiązują zasady określone w § 7 ust. 7 uchwały projektu planu.
US.01	Tereny sportu i rekreacji.	<p>1. Przeznaczenie podstawowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne, amfiteatr, obiekty małej architektury, w tym wiaty i zadaszenia. <p>2. Przeznaczenie uzupełniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek administracyjno-socjalny, sanitariaty, komunikacja wewnętrzna, parking, infrastruktura techniczna. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należą dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 4000 m². ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,1 do 0,2. ▪ Zachowanie minimum 50% powierzchni działki terenu elementarnego lub działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI WSI STARE SADY, OBRĘB SADY, GMINA MIKOŁAJKI

			przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe zgodnie z przepisami odrębnymi.
US.02	Tereny sportu i rekreacji.	<p>1. Przeznaczenie podstawowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne, obiekty małej architektury, w tym wiaty i zadaszenia. <p>2. Przeznaczenie uzupełniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek administracyjno-socjalny, sanitariaty, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Od strony lasu zlokalizowanego w granicach terenu elementarnego ZL.06 należy zachować odległość obiektów budowlanych zgodnie z przepisami odrębnymi. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 4000 m². ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,01 do 0,2. ▪ Zachowanie minimum 50% powierzchni działki terenu elementarnego lub działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe zgodnie z przepisami odrębnymi.
Upw.01 Upw.02	Tereny przystani wodnych – stanowiące dostęp do wód publicznych.	<p>1. Przeznaczenie podstawowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ budynek przystani wodnej. <p>2. Przeznaczenie uzupełniające:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ wypożyczalnia sprzętu wodnego, obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne, komunikacja wewnętrzna, parkingi, infrastruktura techniczna. ▪ Istniejący budynek adaptowany. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu. ▪ Istniejący podział geodezyjny adaptowany. Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 3000 m². ▪ Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy od 0,05 do 0,4. ▪ Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe zgodnie z przepisami odrębnymi.
R.01 R.02 R.03 R.04	Tereny rolnicze.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Zakaz zabudowy. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Gospodarkę rolniczą należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi. ▪ Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
WS.01 WS.02 WS.03	Tereny wód powierzchniowych (antropogenicznych zbiorników wodnych).	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Dopuszcza się wykonanie ogrodzenia bez cokołu lub podmurówki z prześwietem od poziomu terenu wynoszącym minimum 0,3 m na zasadach określonych w § 7 ust. 1 uchwały projektu planu. ▪ Dopuszcza się rekreacyjne wykorzystanie zbiorników wodnych.
ZP.01 ZP.02 ZP.03 ZP.04 ZP.05 ZP.06 ZP.07	Tereny zieleni urządzonej.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Dopuszcza się lokalizację ścieżek rowerowych, ciągów pieszych oraz infrastruktury technicznej i obiektów małej architektury służących utrzymaniu porządku. ▪ Dopuszcza się lokalizację obiektów i urządzeń służących uprawianiu sportu i rekreacji. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu.
ZN.01 ZN.02 ZN.03 ZN.04 ZN.05 ZN.06 ZN.07 ZN.08 ZN.09	Tereny zieleni naturalnej.	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Zakaz zabudowy za wyjątkiem ścieżek pieszo-rowerowych oraz infrastruktury technicznej. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Zakaz grodzienia. ▪ Nakaz zachowania istniejących zadrzewień i zakrzewień. ▪ Ścieżki pieszo-rowerowe należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu i zieleni. ▪ Dopuszcza się powiązanie przestrzenne terenów oznaczonych symbolami ZN.03 i ZN.11 z

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI WSI STARE SADY, OBRĘB SADY, GMINA MIKOŁAJKI

ZN.10 ZN.11 ZN.12 ZN.13			terenami przeznaczonymi pod zabudowę oznaczonymi odpowiednio symbolami MN.12 i MU.11.
ZL.01 ZL.02 ZL.03 ZL.04 ZL.05 ZL.06	Tereny zieleni leśnej.	<ul style="list-style-type: none"> Zakaz zabudowy. 	<ul style="list-style-type: none"> Zakaz gradzenia. Gospodarkę leśną należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności ustawy o lasach. Teren elementarny oznaczony symbolem ZL.05 położony jest w granicach Obszaru Natura 2000 „Mazurska Ostoja Żółwia Baranowo”, na którym obowiązują zasady określone w § 7 ust. 2 uchwały projektu planu.
KD.01	Tereny drogi publicznej.	<ul style="list-style-type: none"> Droga gminna nr 171006N – docelowo drogę należy wykonać w klasie technicznej L (lokalnej). Docelowa (łączna) szerokość drogi w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na zasadach określonych w § 7 ust. 7 ustaleń projektu planu. 	<ul style="list-style-type: none"> Minimalna szerokość jezdni – zgodnie z warunkami technicznymi.
KD.02 KD.03	Tereny dróg publicznych.	<ul style="list-style-type: none"> Droga w klasie technicznej D (dojazdowej). Szerokość pasa drogowego w liniach rozgraniczających 10,0 m. Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na zasadach określonych w § 7 ust. 7 ustaleń projektu planu. 	<ul style="list-style-type: none"> Minimalna szerokość jezdni – zgodnie z warunkami technicznymi.
KDW.01 KDW.02 KDW.03 KDW.04 KDW.05 KDW.06 KDW.07 KDW.08 KDW.09 KDW.10 KDW.11 KDW.12 KDW.13 KDW.14	Tereny dróg wewnętrznych.	<ul style="list-style-type: none"> Szerokość pasa drogowego w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na zasadach określonych w § 7 ust. 7 ustaleń projektu planu. 	<ul style="list-style-type: none"> Minimalna szerokość jezdni 5,0 m. Część terenu elementarnego KDW.14 położona jest w granicach Obszaru Natura 2000 „Mazurska Ostoja Żółwia Baranowo”, na którym obowiązują zasady określone w § 7 ust. 2 uchwały projektu planu.
Kpj.01 Kpj.02 Kpj.03 Kpj.04 Kpj.05 Kpj.06 Kpj.07 Kpj.08 Kpj.09 Kpj.10 Kpj.11	Tereny ciągów pieszo-jezdnych.	<ul style="list-style-type: none"> Szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na zasadach określonych w § 7 ust. 7 ustaleń projektu planu. 	-----
Kx.01 Kx.02 Kx.03 Kx.04 Kx.05	Tereny ciągów pieszych.	<ul style="list-style-type: none"> Szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na zasadach określonych w § 7 ust. 7 ustaleń projektu planu. 	-----

W granicach omawianego terenu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- zapis, że tereny objęte planem położone są na Obszarze Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy i odstępstwa od zakazów,

- zapis, że część planu zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu położona jest w granicach Obszaru Natura 2000 „Mazurska Ostoja Żółwia Baranowo” PLH280055, na którym obowiązują przepisy dotyczące ochrony przyrody,
- wyznaczenie na rysunku planu nieprzekraczalnych linii zabudowy, granic obszaru Natura 2000,
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego,
- zakaz wykonywania nawierzchni z żużlu i gruzu budowlanego,
- zakaz grodzenia terenów objętych planem w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu jeziora Tałty zgodnie z przepisami ustawy Prawo wodne,
- zakaz stosowania ogrodzeń wyższych niż 1,6 m, ogrodzeń pełnych oraz ogrodzeń wykonanych z prefabrykowanych elementów żelbetowych,
- zakaz lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy, chyba że ustalenia szczegółowe dla danego terenu elementarnego stanowią inaczej,
- zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych, przy projektowaniu sieci wodociągowej należy uwzględniać wymagania dotyczące zaopatrywania w wodę do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi,
- odprowadzenie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych,
- odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym przepisami prawa wodnego oraz przepisami dotyczącymi ochrony środowiska, a z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki lub terenu do którego inwestor posiada tytuł prawny bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi,
- zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejącej lub projektowanej sieci elektroenergetycznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; dla linii elektroenergetycznych średniego napięcia 15 kV ustala się strefy ograniczonego zagospodarowania o szerokości 6,5 m mierząc od osi linii;
- zakaz nasadzania drzew i krzewów, wznoszenia budowli oraz składowania różnego rodzaju materiałów w strefie ograniczonego zagospodarowania linii elektroenergetycznych,
- zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej na zasadach i warunkach określonych w przepisach odrębnych,
- określenie sposobu wyposażenia w sieć telekomunikacyjną,
- zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł ciepła z wyłączeniem stosowania systemów wysokoemisyjnych
- usuwanie odpadów stałych zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie,
- zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego,
- określenie rodzaju i kolorystyki elewacji obiektów budowlanych,
- określenie rodzaju i lokalizacji reklam.

W ustaleniach dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że:

- podstawową sieć komunikacyjną łączącą obszar planu z terenami sąsiednimi stanowi droga gminna nr 171006N biegnąca z miejscowości Prawdowo przez Stare Sady do Jory Wielkiej – oznaczona symbolem KD.01,
- sieć komunikacyjną w granicach planu obsługującą poszczególne tereny elementarne stanowią istniejące i projektowane drogi publiczne oznaczone symbolami KD, drogi wewnętrzne oznaczone symbolami KDW oraz ciągi pieszo-jezdne oznaczone symbolami Kpj, powiązane z drogą gminną nr 171006N,
- w granicach planu adaptuje się wszystkie istniejące zjazdy z w/w dróg na poszczególne tereny elementarne,

- remontowane, przebudowywane, rozbudowywane oraz budowane systemy komunikacyjne powinny odpowiadać wymogom stawianym drogom pożarowym zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,
- w granicach planu nie wyznacza się miejsc do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i nie ustala się sposobu ich realizacji.

Na obszarze objętym projektem planu jako zadanie własne gminy wskazano realizację dróg publicznych oznaczonych symbolami KD; nie określono inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym.

1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY OBOWIĄZUJĄCYM PLANEM A PROJEKTEM PLANU

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ: MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI WSI SADY – 1 GMINA MIKOŁAJKI		PROJEKT PLANU POD NAZWĄ: MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI WSI STARE SADY, OBRĘB SADY, GMINA MIKOŁAJKI	
Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu	Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu
1ML	Tereny zabudowy letniskowej.	MU.01	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. (możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i/lub zabudowy usługowej związanej z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynku gospodarczego i/lub garażowego, parkingu, infrastruktury technicznej).
2MU	Tereny zabudowy jednorodzinno-usługowej.	MU.03	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. (możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i/lub zabudowy usługowej związanej z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynku gospodarczego i/lub garażowego, parkingu, infrastruktury technicznej).
3MN	Tereny zabudowy jednorodzinnej.	MN.11	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. (możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, budynku gospodarczego i/lub garażowego, infrastruktury technicznej).
		MN.09	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. (możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, budynku gospodarczego i/lub garażowego, infrastruktury technicznej).
4ZP	Tereny zieleni parkowej wraz z urządzeniami towarzyszącymi.	ZP.03	Tereny zieleni urządzonej. (możliwość lokalizacji ścieżek rowerowych, ciągów pieszych oraz infrastruktury technicznej i obiektów małej architektury służących utrzymaniu porządku, obiektów i urządzeń służących uprawianiu sportu i rekreacji)
5KW	Tereny komunikacji wewnętrznej.	MN.11	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. (możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

			<i>budynku gospodarczego i/lub garażowego, infrastruktury technicznej).</i>
		Kpj.03	Tereny ciągów pieszo-jednych.
		KDW.04	Tereny dróg wewnętrznych.
03D	Tereny komunikacji publicznej.	KD.02	Tereny dróg publicznych.
5MU	Tereny zabudowy jednorodzinno-usługowej.	MU.05	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. <i>(możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i/lub zabudowy usługowej związanej z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynku gospodarczego i/lub garażowego, parkingu, infrastruktury technicznej).</i>
6ML	Tereny zabudowy letniskowej.	MU.06	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. <i>(możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i/lub zabudowy usługowej związanej z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynku gospodarczego i/lub garażowego, parkingu, infrastruktury technicznej).</i>
12MUT	Tereny zabudowy usługowo-mieszkaniowej z usługami turystyczno-wypoczynkowymi.	MU.09	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. <i>(możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i/lub zabudowy usługowej związanej z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynku gospodarczego i/lub garażowego, parkingu, infrastruktury technicznej).</i>
		Kpj.08	Tereny ciągów pieszo-jednych.
01L	Tereny komunikacji publicznej.	MU.09	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. <i>(możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i/lub zabudowy usługowej związanej z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynku gospodarczego i/lub garażowego, parkingu, infrastruktury technicznej).</i>
		Kpj.08	Tereny ciągów pieszo-jednych.
11ZU	Tereny zieleni urządzonej.	ZP.05	Tereny zieleni urządzonej.
9ZU	Tereny zieleni urządzonej	ZP.04	Tereny zieleni urządzonej.
8MU	Tereny zabudowy jednorodzinno-usługowej.	MU.07	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. <i>(możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i/lub zabudowy usługowej związanej z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynku gospodarczego i/lub garażowego, parkingu, infrastruktury technicznej).</i>
01L	Tereny komunikacji publicznej.	KD.01	Tereny drogi publicznej.
5KW	Tereny komunikacji wewnętrznej.	KDW.08	Tereny dróg wewnętrznych.
04D	Tereny komunikacji publicznej.	KD.03	Tereny drogi publicznej.

7MN	Tereny zabudowy jednorodzinnej.	MN.15	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. (możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, budynku gospodarczego i/lub garażowego, infrastruktury technicznej).
		MN.16	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. (możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, budynku gospodarczego i/lub garażowego, infrastruktury technicznej).
		MN.17	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. (możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, budynku gospodarczego i/lub garażowego, infrastruktury technicznej).

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWA: CZĘŚCIOWA ZMIANA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI WSI STARE SADY – 1 GMINA MIKOŁAJKI		PROJEKT PLANU POD NAZWA: MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI WSI STARE SADY, OBREB SADY, GMINA MIKOŁAJKI	
Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu	Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu
MN.01	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	MN.12	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
MN.02	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	MN.10	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
KDW.01	Tereny dróg wewnętrznych.	KDW.04	Tereny dróg wewnętrznych.

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWA: MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA CZĘŚCI WSI STARE SADY W GMINIE MIKOŁAJKI		PROJEKT PLANU POD NAZWA: MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI WSI STARE SADY, OBREB SADY, GMINA MIKOŁAJKI	
Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu	Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu
1ZP	Teren projektowanej zieleni urządzonej z dopuszczeniem budowy przystani wodnych i kąpielisk. Zakaz wprowadzania w jakiegokolwiek postaci funkcji noclegowej.	Upw.01	Tereny przystani wodnych – stanowiące dostęp do wód publicznych. (możliwość lokalizacji budynku przystani wodnej, wypożyczalni sprzętu wodnego, obiektów i urządzeń sportowych oraz rekreacyjnych, komunikacji wewnętrznej, parkingu, infrastruktury technicznej).
2MP/MN	Teren projektowanej zabudowy mieszkalno-pensjonatowej lub budownictwa jednorodzinnej bez możliwości wtórnego podziału istniejących działek.	MU.02	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. (możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i/lub zabudowy usługowej związanej z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynku gospodarczego i/lub garażowego,

			<i>parkingu, infrastruktury technicznej).</i>
3MP	Tereny projektowanej zabudowy mieszkalno-pensjonatowe (...).	MU.06	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. (możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i/lub zabudowy usługowej związanej z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynku gospodarczego i/lub garażowego, parkingu, infrastruktury technicznej).

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ:		PROJEKT PLANU POD NAZWĄ:	
MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENU ZABUDOWY MIESZKALNO-PENSJONATOWEJ W OBRĘBI E WSI SADY (DZIAŁKA NR 35/4)		MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI WSI STARE SADY, OBREB SADY, GMINA MIKOŁAJKI	
Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu	Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu
ZP/RL	Tereny zieleni izolacyjnej – parkowej i leśnej.	ZL.03	Tereny zieleni leśnej.
MN/MP	Tereny projektowanej zabudowy mieszkaniowo-pensjonatowej.	MU.14	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. (możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i/lub zabudowy usługowej związanej z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynku gospodarczego i/lub garażowego, parkingu, infrastruktury technicznej).
		Kx.05	Tereny ciągów pieszych.
		MU.12	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. (możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i/lub zabudowy usługowej związanej z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynku gospodarczego i/lub garażowego, parkingu, infrastruktury technicznej).
MN/US	Tereny projektowanej zabudowy mieszkaniowo-pensjonatowej i sportowej.	MU.13	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. (możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i/lub zabudowy usługowej związanej z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynku gospodarczego i/lub garażowego, parkingu, infrastruktury technicznej).
KP	Teren drogi publicznej.	KD.01	Tereny usług turystycznych.
KD	Tereny dróg dojazdowych.	Kpj.10	Tereny ciągów pieszo-jezdných.
		MU.14	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. (możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i/lub zabudowy usługowej związanej z usługami nieuciążliwymi, w tym w

			szczególności usługami turystycznymi, budynku gospodarczego i/lub garażowego, parkingu, infrastruktury technicznej).
--	--	--	--

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ:		PROJEKT PLANU POD NAZWĄ:	
MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBEJMUJĄCY TEREN ZABUDOWY USŁUGOWEJ W MIEJSCOWOŚCI STARE SADY, GMINA MIKOŁAJKI		MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI WSI STARE SADY, OBREB SADY, GMINA MIKOŁAJKI	
Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu	Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu
U.01	Tereny zabudowy usługowej.	UT.02	Tereny zabudowy usług turystycznych. (zabudowa usług turystycznych, w tym hotele, obiekty konferencyjne i gastronomiczne, obiekty odnowy biologicznej, budynek przystani wodnej, slip z infrastrukturą towarzyszącą, domy letniskowe, budynek gospodarczy, pole namiotowe i caravaningowe, plaża, obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne, komunikacja wewnętrzna, parking, infrastruktura techniczna, mieszkanie dla właściciela i obsługi obiektu realizowane jako wbudowane w budynku przeznaczenia podstawowego).

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ:		PROJEKT PLANU POD NAZWĄ:	
MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZ. WSI SADY DZ. 36/1, 36/2, 49/1, 49/3, 49/4, 49/5, 50		MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI WSI STARE SADY, OBREB SADY, GMINA MIKOŁAJKI	
Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu	Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu
UTS	Teren usług turystyki, sportu i rekreacji.	UT.03	Tereny zabudowy usług turystycznych. (zabudowa usług turystycznych, w tym hotele, obiekty konferencyjne i gastronomiczne, obiekty odnowy biologicznej, domy letniskowe, budynek gospodarczy, pole namiotowe i caravaningowe, obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne, komunikacja wewnętrzna, parking, infrastruktura techniczna, mieszkanie dla właściciela i obsługi obiektu realizowane jako wbudowane w budynku przeznaczenia podstawowego).
KSP	Parking samochody osobowe.	UT.03	Tereny zabudowy usług turystycznych. (zabudowa usług turystycznych, w tym hotele, obiekty konferencyjne i gastronomiczne, obiekty odnowy biologicznej, domy letniskowe, budynek gospodarczy, pole namiotowe i caravaningowe, obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne, komunikacja wewnętrzna, parking, infrastruktura techniczna, mieszkanie dla właściciela

			<i>i obsługi obiektu realizowane jako wbudowane w budynku przeznaczenia podstawowego).</i>
RG	Teren działalności gospodarczej i rolniczej.	UT.03	Tereny zabudowy usług turystycznych. (zabudowa usług turystycznych, w tym hotele, obiekty konferencyjne i gastronomiczne, obiekty odnowy biologicznej, domy letniskowe, budynek gospodarczy, pole namiotowe i carawaningowe, obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne, komunikacja wewnętrzna, parking, infrastruktura techniczna, mieszkanie dla właściciela i obsługi obiektu realizowane jako wbudowane w budynku przeznaczenia podstawowego).
		WS.02	Tereny wód powierzchniowych (antropogenicznych zbiorników wodnych).
ZN/ZI	Zieleń nieurządzona i izolacyjna.	ZN.12	Tereny zieleni naturalnej.
		WS.03	Tereny wód powierzchniowych (antropogenicznych zbiorników wodnych).
RI	Tereny użytków rolnych.	MU.16	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. (zabudowa mieszkaniowa i/lub zabudowa usługowa związana z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynek gospodarczy i/lub garażowy, parkingi, infrastruktura techniczna).
KLP	Droga publiczna klasy lokalnej z ciągiem pieszo-jezdnym.	KD.01	Tereny dróg publicznych.

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ:		PROJEKT PLANU POD NAZWĄ:	
MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DZIAŁEK O NR EWIDENCYJNYCH 39/12 I 48 WE WSI SADY, GMINA MIKOŁAJKI		MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI WSI STARE SADY, OBRĘB SADY, GMINA MIKOŁAJKI	
Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu	Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu
1UTI	Tereny usług turystyki carawaningowej.	ZP.06	Tereny zieleni urządzonej.
		KDW.11	Tereny dróg wewnętrznych.
2KX	Teren usług komunikacyjnych.	MU.17	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. (zabudowa mieszkaniowa i/lub zabudowa usługowa związana z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynek gospodarczy i/lub garażowy, parkingi, infrastruktura techniczna)
		KDW.11	Tereny dróg wewnętrznych.

3MP	Teren zabudowy mieszkalnopensjonatowej.	MU.17	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. <i>(zabudowa mieszkaniowa i/lub zabudowa usługowa związana z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynek gospodarczy i/lub garażowy, parkingi, infrastruktura techniczna)</i>
		KDW.11	Tereny dróg wewnętrznych.
3KW	Tereny komunikacji wewnętrznej.	UT.04	Tereny usług turystycznych. Tereny zabudowy usług turystycznych. <i>(zabudowa usług turystycznych, w tym hotele, obiekty konferencyjne i gastronomiczne, obiekty odnowy biologicznej, domy letniskowe, budynek gospodarczy, pole namiotowe i caravaningowe, obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne, komunikacja wewnętrzna, parking, infrastruktura techniczna, mieszkanie dla właściciela i obsługi obiektu realizowane jako wbudowane w budynku)</i>
		KDW.11	Tereny dróg wewnętrznych.
5ZN	Tereny zieleni nieurządzonej.	ZP.06	Tereny zieleni urządzonej.
		US.02	Tereny sportu i rekreacji. <i>(obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne, obiekty małej architektury, w tym wiaty i zadaszenia, budynek administracyjno-socjalny, sanitariaty, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna).</i>
		KDW.11	Tereny dróg wewnętrznych.
4UTW	Teren usług turystyczno – hotelowych.	UT.04	Tereny usług turystycznych. Tereny zabudowy usług turystycznych. <i>(zabudowa usług turystycznych, w tym hotele, obiekty konferencyjne i gastronomiczne, obiekty odnowy biologicznej, domy letniskowe, budynek gospodarczy, pole namiotowe i caravaningowe, obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne, komunikacja wewnętrzna, parking, infrastruktura techniczna, mieszkanie dla właściciela i obsługi obiektu realizowane jako wbudowane w budynku)</i>
7UTS	Teren usług sportów jeździeckich.	US.02	Tereny sportu i rekreacji. <i>(obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne, obiekty małej architektury, w tym wiaty i zadaszenia, budynek administracyjno-socjalny, sanitariaty, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna).</i>
		ZL.06	Tereny zieleni leśnej.
EE	Teren stacji transformatorowej.	MU.19	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. <i>(zabudowa mieszkaniowa i/lub zabudowa usługowa związana z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynek gospodarczy i/lub garażowy, parkingi, infrastruktura techniczna).</i>

8MWN	Teren zabudowy mieszkalno-wczasowej.	MU.19	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. <i>(zabudowa mieszkaniowa i/lub zabudowa usługowa związana z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynek gospodarczy i/lub garażowy, parkingi, infrastruktura techniczna).</i>
		MU.18	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. <i>(zabudowa mieszkaniowa i/lub zabudowa usługowa związana z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynek gospodarczy i/lub garażowy, parkingi, infrastruktura techniczna).</i>
3KW	Tereny komunikacji wewnętrznej.	KDW.12	Tereny dróg wewnętrznych.
6ZU	Teren zieleni urządzonej.	MU.18	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej. <i>(zabudowa mieszkaniowa i/lub zabudowa usługowa związana z usługami nieuciążliwymi, w tym w szczególności usługami turystycznymi, budynek gospodarczy i/lub garażowy, parkingi, infrastruktura techniczna).</i>
		ZP.07	Tereny zieleni urządzonej.
		KDW.11	Tereny dróg wewnętrznych.
9LS	Tereny lasów i dolesień.	ZL.06	Tereny zieleni leśnej.
02D	Tereny komunikacji publicznej.	KDW.11	Tereny dróg wewnętrznych.

1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr VII/164/15 z dnia 27 maja 2015 r.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. W oparciu o ocenę przestrzennych uwarunkowań rozwoju formułuje on kierunki polityki przestrzennej oraz zasady organizacji przestrzennej na poziomie struktur regionalnych.

Celem Planu województwa jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego, który ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia rozwoju w sposób zrównoważony. W praktyce oznacza to:

- określenie przestrzennych uwarunkowań rozwoju (społecznych, gospodarczych i środowiskowych), w tym zróżnicowanych cech przestrzeni regionu, aby mogły one służyć realizacji programów i projektów rozwojowych na wszystkich poziomach planowania: krajowym, wojewódzkim i lokalnym,
- rozmieszczenie w przestrzeni celów i działań ustalonych w „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2025”,
- wskazanie zasadniczych ram dla rozwoju przestrzennego gmin w kontekście krajowym, regionalnym oraz międzygminnym.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego wskazano nadrzędny cel polityki przestrzennej, do którego należy dążyć: *Zrównoważony rozwój przestrzenny województwa, realizowany poprzez wykorzystanie cech i zasobów*

przestrzeni regionu, dla zwiększenia jego spójności w wymiarze przestrzennym, społecznym i gospodarczym, z uwzględnieniem ładu przestrzennego oraz zachowania wysokich walorów środowiska i krajobrazu.

Osiągnięcie celu możliwe będzie poprzez realizację następujących celów szczegółowych:

1. Dążenie w gospodarowaniu przestrzenią do uporządkowania i harmonii pomiędzy różnymi elementami i funkcjami tej przestrzeni dla ochrony ładu przestrzennego, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju.
2. Podwyższenie konkurencyjności regionu, w szczególności poprzez podnoszenie innowacyjności i atrakcyjności jego głównych ośrodków miejskich.
3. Poprawa jakości wewnętrznej regionu poprzez promowanie integracji funkcjonalnej i tworzenie warunków dla wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich, z wykorzystaniem potencjałów wewnętrznych.
4. Poprawa dostępności terytorialnej regionu w relacjach zewnętrznych i wewnętrznych poprzez rozwijanie systemów infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
5. Zachowanie i odtwarzanie wysokiej jakości struktur przyrodniczo-kulturowych i krajobrazowych regionu oraz zrównoważone korzystanie z zasobów środowiska, stanowiące istotny element polityki rozwoju województwa.
6. Zwiększenie odporności przestrzeni województwa na zagrożenie naturalne i antropogeniczne oraz utratę bezpieczeństwa energetycznego, a także uwzględnienie w polityce przestrzennej regionu potrzeb obronnych państwa.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjmuje się główny kierunek dla realizacji polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do ładu przestrzennego: Przywrócenie i kształtowanie ładu przestrzennego jako główny cel w gospodarowaniu przestrzenią i jednocześnie strategiczny składnik zintegrowanej polityki zrównoważonego rozwoju regionu.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa rekomenduje się następujące zasady i działania w kształtowaniu ładu przestrzennego:

- a) Uwzględnianie problematyki przywrócenia i kształtowania ładu przestrzennego jako priorytetu w samorządowych dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych.
- b) Określenie w dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych, działań w zakresie kształtowania ładu przestrzennego oraz warunków realizacji tych działań.
- c) Przyjęcie, że każda działalność zmieniająca przestrzeń powinna być warunkowana pozytywnym jej wpływem na ład przestrzenny lub co najmniej nie powinna zagrażać ładowi przestrzennemu i ładowi ekologicznemu.

Przyjmuje się ustalenia, działania i zasady dla realizacji kierunku:

- 1) Dążenie do uporządkowania różnych elementów i funkcji przestrzeni oraz harmonii między nimi, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju – tak w wymiarze planistycznym, jak i realizacyjnym, poprzez:
 - a. Podjęcie działań łagodzących negatywne skutki nierozważnego zainwestowania.
 - b. Rewitalizację zdegradowanej przestrzeni miejskiej, w tym szczególnie terenów śródmiejskich, terenów przemysłowych oraz powojkowych.
 - c. Prowadzenie kompleksowych działań estetyzujących przestrzeń miejską oraz podmiejską, w tym ochrona przed agresywnymi reklamami.
 - d. Całościowe kształtowanie nowych zespołów urbanistycznych, uwzględniające także ich spójność z systemami ekologicznymi.
 - e. Racjonalne wykorzystanie przestrzeni – preferowanie optymalnego jej zagospodarowania.
 - f. Dbałość o harmonijne komponowanie i wysoką jakość terenów przestrzeni publicznej.
 - g. Określanie rzeczywistych potrzeb terenowych pod budownictwo mieszkaniowe w dokumentach planistycznych. Dążenie do ograniczenia nieuzasadnionego przeznaczania terenów pod budownictwo mieszkaniowe, dostosowanie wielkości tych terenów do dynamiki demograficznej gminy.
 - h. Zapobieganie nadmiernej ekspansji terenów zabudowanych miast i wsi poza jednostki osadnicze.

- i. Przeciwdziałanie powstawaniu oraz łagodzenie konfliktów funkcji w przestrzeni, w szczególności funkcji gospodarczych z funkcjami ekologiczną i rolniczą.
 - j. Dostosowanie intensywności zagospodarowania rekreacyjnego do cech środowiska przyrodniczego i jego chłonności inwestycyjnej i turystycznej.
 - k. Dążenie do ustawicznego podnoszenia standardów przestrzennych i użytkowych zagospodarowania terenów rekreacyjnych.
 - l. Ochronę przed dysharmonijnym zainwestowaniem i zagospodarowaniem terenów, nie wprowadzanie w krajobrazie obcych, dominujących elementów technicznych (dominant), powodujących obniżenie jakości przestrzeni.
 - m. Ochronę przestrzeni województwa przed realizacją dysharmonijnych obiektów technicznych energetyki wiatrowej, zaburzających ład przestrzenny.
 - n. Wprowadzanie zieleni komponowanej o funkcji osłonowej wokół obiektów technicznych zakłócających harmonię w krajobrazie.
 - o. Dążenie do zwiększania pokrycia powierzchni województwa miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, stanowiącymi podstawowe narzędzie kształtowania ładu w „grze o przestrzeń”. Ograniczanie zagospodarowania terenu, na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, będących w znacznej części przyczyną powstawania chaosu przestrzennego.
 - p. Zachowanie i ochronę wyróżniających cech przestrzeni stanowiących o tożsamości miejsca, takich jak osie widokowe, naturalne dominanty, cechy rzeźby terenu, panoramy i widoki wieloplanowe.
- 2) Podniesienie świadomości społecznej dotyczącej diagnozy stanu ładu przestrzennego i jego znaczenia dla jakości życia człowieka. Dążenie do uzyskania wysokiego stopnia partycypacji społecznej w procesach gospodarowania przestrzenią, poprzez powszechne uświadomienie realnego wpływu mieszkańców na kształtowanie ładu przestrzennego:
- a. Umożliwienie mieszkańcom pełnej dostępności do informacji dotyczącej prac nad dokumentami planistycznymi, także przy wykorzystaniu technik informatycznych.
 - b. Włączenie mieszkańców w proces kształtowania i utrzymania ładu przestrzennego, stworzenie mechanizmów umożliwiających i ułatwiających uczestnictwo na każdym etapie procesu zagospodarowania.
 - c. Dążenie do wypracowania tzw. „dobrych praktyk” ułatwiających kształtowanie ładu przestrzennego na każdym poziomie zarządzania / gospodarowania przestrzenią (lokalnym i ponadlokalnym), zainteresowanie nimi zarówno samorządów, jak i mieszkańców.
 - d. Wykorzystanie różnych technik wizualizacji przy projektowaniu zagospodarowania struktur przestrzennych i rewitalizacji (rekultywacji) struktur istniejących w celu ochrony/odtworzenia ładu przestrzennego.
- 3) Utworzenie systemu monitorowania dynamiki działań i procesów w przestrzeni regionu w aspekcie oddziaływania na stan ładu przestrzennego poprzez opracowanie kompleksowej diagnozy ładu przestrzennego, stanowiącej płaszczyznę odniesienia dla obserwacji monitoringowej.

Obszar województwa Warmińsko-Mazurskiego należy do jednego z najbogatszych pod względem przyrodniczym regionów Polski, wyraźnie wyróżniającym się także w skali Europy. Efektywne i racjonalne korzystanie z dostępnych zasobów środowiska regionu stanowi kluczowy warunek rozwoju zrównoważonego, warunek konieczny dla dalszej poprawy jakości życia.

Gminę Mikołajki w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego, zaliczono do jednego z miejskich lokalnych ośrodków (ośrodek lokalny III-rzędu). Ponadto Mikołajki wyróżniają się na tle województwa pod względem wskaźnika funkcji turystycznej; zaliczone są do ośrodka ruchu turystycznego o znaczeniu ponadregionalnym, jednocześnie głównym ośrodkiem sportów wodnych w kraju, z bogatą ofertą usług turystycznych i okółoturystycznych.

Gmina miejsko-wiejska Mikołajki położona jest w obszarze Wielkich Jezior Mazurskich, którego osnowę stanowi szlak wodny Wielkich Jezior Mazurskich prowadzący przez największy w Polsce zespół jezior połączonych ze sobą kanałami. Wielkość i różnorodność zasobów przyrodniczych stanowi, że jest to obszar o wysokiej atrakcyjności turystycznej, jednocześnie bardzo wrażliwy na antropopresję ze względu na dużą podatność środowiska (zwłaszcza wód powierzchniowych) na degradację.

Analizowany projekt planu miejscowego wpisuje się w następujące ustalenia, działania i zasady w zakresie środowiska przyrodniczego i kulturowego:

- rozwój turystyki w oparciu o markę i potencjał Wielkich Jezior Mazurskich,
- wzmacnianie ośrodków obsługi ruchu turystycznego o znaczeniu ponadregionalnym,
- ograniczenie możliwości wprowadzania obcych krajobrazowo oraz agresywnych elementów i form zagospodarowania przestrzennego,
- stosowanie zasady kontynuacji w zakresie „dobrego sąsiedztwa”, z utrzymaniem tradycji miejsca oraz wykluczeniem rozwiązań dysharmonijnych,
- realizację systemów kanalizacji sanitarnej i budowę lub modernizację oczyszczalni zapewniających odpowiedni stopień oczyszczania ścieków.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Warmińsko-Mazurskiego realizowany będzie między innymi poprzez uwzględnianie jego ustaleń w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2020.

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020 został przyjęty Uchwałą Nr XIX/445/16 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 sierpnia 2016 r.

Program Ochrony Środowiska jest narzędziem realizacji polityki ochrony środowiska, zbieżnej z założeniami najważniejszych dokumentów strategicznych i programowych, w województwie warmińsko-mazurskim. Określa obszary, kierunki interwencji i zadania służące poprawie stanu środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego jego mieszkańców. Zapewnia ciągłość działań związanych z tworzeniem warunków zrównoważonego rozwoju województwa, jest kontynuacją i rozszerzeniem planów określonych w Programie Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2011–2014 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2015–2018.

Podstawową strukturę dokumentu tworzą:

- Wstęp (zawierający wprowadzenie, ogólną charakterystykę województwa i prognozę trendów rozwojowych),
- Ocena stanu środowiska (w poszczególnych obszarach interwencji: Ochrona klimatu i jakości powietrza, Zagrożenia hałasem, Pola elektromagnetyczne, Gospodarowanie wodami, Gospodarka wodno-ściekowa, Zasoby geologiczne, Gleby, Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów, Zasoby przyrodnicze, Zagrożenia poważnymi awariami),
- Cele, kierunki interwencji i zadania Programu,
- System realizacji Programu, zawierający harmonogram rzeczowo-finansowy oraz opis monitorowania realizacji Programu.

Ocena stanu środowiska w każdym obszarze interwencji definiuje przyczyny sprawcze i czynniki presji, opisuje stan poszczególnych komponentów środowiska, zawiera analizę SWOT i ocenę stanu realizacji POŚ WWM, określa kierunki interwencji i wyznacza 164 zadania nowego Programu. Harmonogram rzeczowo-finansowy stosuje podział zadań na zadania własne samorządu (36 zadań) i zadania monitorowane. Program obejmuje 10 obszarów interwencji:

1. Ochrona klimatu i jakości powietrza.
2. Zagrożenia hałasem.
3. Pola elektromagnetyczne.

4. Gospodarowanie wodami.
5. Gospodarka wodno-ściekowa.
6. Zasoby geologiczne.
7. Gleby.
8. Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów.
9. Zasoby przyrodnicze.
10. Zagrożenia poważnymi awariami.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w następujące obszary i kierunki interwencyjne:

- Obszar – Ochrona klimatu i jakości powietrza,
 - o Kierunek – zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do atmosfery.
 - o Kierunek – wzrost wykorzystania OZE w bilansie energetycznym,
 - o Kierunek – doskonalenie planowania przestrzennego
(w projekcie planu ustalono wykorzystania indywidualnych źródeł ciepła z zakazem stosowania systemów wysokoemisyjnych)
- Obszar – Gospodarowania wodami,
 - o Kierunek – utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego wód podziemnych,
 - o Kierunek – doskonalenie planowania przestrzennego,
(w projekcie planu przewidziano zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej)
- Obszar – gospodarka wodno-ściekowa,
 - o Kierunek – zaopatrzenie ludności w wodę,
 - o Kierunek – oszczędne gospodarowania wodą,
 - o Kierunek – budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnych,
(w projekcie planu przewidziano odprowadzenie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej; odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi w tym z przepisami prawa wodnego oraz przepisami prawa ochrony środowiska oraz z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki lub terenu do którego inwestor posiada tytuł prawny bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi)
- Obszar – Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów
 - o Kierunek – minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów,
 - o Kierunek – unieszkodliwianie odpadów komunalnych i pozostałych,
 - o Kierunek – zapobieganie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi.
(w projekcie planu przewidziano gospodarowanie odpadami zgodnie z zasadami określonymi w przepisach odrębnych, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie oraz wprowadzono zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnej).

STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARCZEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2025.

Cel główny strategii *Spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy*, przy czym:

- spójność ekonomiczna oznacza wzrost gospodarczy umożliwiający osiągnięcie i utrzymanie przez województwo udziału własnego w produkcie krajowym brutto na poziomie co najmniej 3%,
- spójność przestrzenna to włączenie się województwa (formalne i jakościowe) do głównej sieci infrastruktury transportowej w Polsce oraz w transeuropejską sieć korytarzy transportowych,
- spójność społeczna rozumiana jest jako tworzenie miejsc pracy i wzrost przedsiębiorczości (oferta nowych miejsc pracy skierowana zostanie przede wszystkim do ludzi młodych z uwagi na ich naturalną aktywność, mobilność, otwartość na zdobywanie nowych kwalifikacji), a także poprawę warunków życia

ludności (w szczególności dostępu do usług publicznych) zbliżającą do standardów życia występujących w Unii Europejskiej.

Strategia wskazuje, że problemy dotyczące gospodarki, zasobów ludzkich oraz infrastruktury i aspektów przestrzennych najbardziej widoczne są na obszarach wiejskich, które jednocześnie pozbawione są wielu atutów decydujących o możliwościach oddolnego pobudzania rozwoju.

Poprawa spójności wewnętrznej województwa warmińsko – mazurskiego oznacza wyrównywanie dysproporcji rozwojowych we wszystkich aspektach: ekonomicznym, przestrzennym i społecznym. Dotyczy to warunków rozwoju przedsiębiorczości i promocji, tworzenia nowoczesnej infrastruktury technicznej i warunków do zdobywania współczesnej wiedzy. Całość tych działań ukierunkowana będzie na powstawanie miejsc pracy i zmniejszenie bezrobocia oraz poprawę poziomu życia mieszkańców zarówno miast, jak i wsi.

Strategia rozwoju województwa warmińsko – mazurskiego w horyzoncie 2025 r. wskazuje trzy priorytety, które w szerokim rozumieniu obejmują całość zjawisk społeczno – gospodarczych włącznie z relacjami ze środowiskiem przyrodniczym:

- Priorytet 1 Konkurencyjna gospodarka. Cele operacyjne priorytetu *konkurencyjna gospodarka* przewidują wzrost konkurencyjności poprzez podnoszenie poziomu technologiczno-organizacyjnego oraz polepszanie jakości produktów i usług, w tym wspieranie transferu technologii i innowacji, poprawę i rozwój jakości produkcji i usług, rozwój odnawialnych źródeł energii oraz wspieranie rozwoju leśnictwa i gospodarki leśnej, systemu produkcji żywności wysokiej jakości i potencjału turystycznego.
- Priorytet 2 Otwarte społeczeństwo. Cele operacyjne priorytetu *otwarte społeczeństwo* przewidują różnorodną i dostępną edukację ekologiczną, zapewnienie bezpieczeństwa publicznego, wzrost atrakcyjności bazy sportowo-rekreacyjnej oraz poprawę jakości i ochronę środowiska (utrzymanie dobrego stanu i jakości wód, poprawę jakości i ochronę powierzchni ziemi, poprawę jakości i ochronę powietrza oraz zachowanie walorów krajobrazowych).
- Priorytet 3 Nowoczesne sieci. Cele operacyjne priorytetu *nowoczesne sieci* przewidują rozwój komunikacji wodnej i rozwój zintegrowanego transportu publicznego w ośrodkach miejskich, rozwój sieci nośników energii, udział w tworzeniu ponadregionalnych powiązań sieciowych w zakresie kreowania wszechstronnego rozwoju obszarów leśno-pojeziernych i ponadregionalnych produktów turystycznych oraz rozwój monitoringu środowiska.

Przyjęcie projektu planu wpisuje się w oś priorytetową Otwarte społeczeństwo, gdzie wzrost aktywności społecznej będzie następował wskutek realizacji celu operacyjnego *poprawa jakości i ochrona środowiska – stosowanie zasady trwałego rozwoju wymaga ciągłego myślenia o środowisku przyrodniczym przez pryzmat przyszłych pokoleń*. W tym celu przewidziane są działania z zakresu ochrony: wód, powierzchni ziemi, powietrza oraz zachowania walorów krajobrazowych.

Projekt planu jest zgodny z założeniami osi priorytetowej Nowoczesne sieci, którego cel strategiczny *Wzrost liczby i jakości powiązań sieciowych* związany jest z realizacją poniższych zadań:

- A. zwiększenie zewnętrznej dostępności komunikacyjnej oraz wewnętrznej spójności – rozumiane w możliwie szerokim znaczeniu obejmujące: połączenia drogowe, kolejowe, lotnicze i wodne, a także sieci teleinformatyczne oraz infrastrukturę związaną z przejściami granicznymi;
- B. dostosowana do potrzeb sieć nośników energii – cel ten wynika z konieczności rozbudowy i modernizacji sieci gazowej, sieci energetycznej, sieci ciepłowniczej i wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Jego osiągnięcie wpłynie korzystnie na stan środowiska przyrodniczego oraz jakość życia w regionie;
- C. poprawa jakości i ochrona środowiska – redukcja emisji zanieczyszczeń powietrza, w szczególności z niskich źródeł emisji oraz poprzez stosowanie ogrzewania przyjaznego środowisku; rozbudowa sieci kanalizacyjnych (w tym także kanalizacji deszczowej); inwestowanie w sieci wodociągowe; zapobiegania powstawaniu odpadów i racjonalna gospodarka odpadami.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia Strategii rozwoju społeczno – gospodarczego województwa warmińsko – mazurskiego.

PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2016 – 2022.

Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2016-2022 opracowany został dla osiągnięcia celów założonych w polityce ochrony środowiska, oddzielenia tendencji wzrostu ilości wytwarzanych odpadów i ich wpływu na środowisko od tendencji wzrostu gospodarczego kraju, wdrażania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, zasad samowystarczalności i bliskości, a także utworzenia i utrzymania zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska.

WPGO 2016 obejmuje wszystkie rodzaje odpadów wytwarzane na terenie województwa warmińsko-mazurskiego oraz przywożone na ten obszar, a także odpady zebrane oraz poddane procesom przetwarzania na terenie województwa warmińsko-mazurskiego wraz z opisem instalacji służących do odzysku i unieszkodliwiania odpadów.

Wojewódzki plan gospodarki odpadami określa główne cele w zakresie gospodarki odpadami. Są to:

- utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB,
- minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności niebezpiecznych,
- ograniczenie marnotrawstwa żywności,
- ograniczenie uciążliwości odpadów dla środowiska, poprzez działania na etapach wydobycia surowców, produkcji i konsumpcji,
- wysoki poziom selektywnego zbierania odpadów, głównie odpadów niebezpiecznych i odpadów przeznaczonych do recyklingu,
- wysoki poziom ponownego użycia produktów,
- wysoki udział odzysku, w tym w szczególności recyklingu,
- składowanie odpadów ograniczone do minimum,
- remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych, w tym nielegalnych i nieczynnych składowisk odpadów,
- wyeliminowanie praktyk nielegalnego postępowania z odpadami,
- wysoka świadomość ekologiczna mieszkańców województwa.

W ramach organizacji gospodarki odpadami komunalnymi województwo warmińsko-mazurskie zostało podzielone na pięć regionów gospodarki odpadami. Regiony zostały określone przede wszystkim w oparciu o granice związków międzygminnych, w obrębie których zlokalizowane zostały regionalne instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych (RIPOK).

Gmina Mikołajki położona jest w Centralnym Regionie Gospodarki Odpadami, dla którego Regionalną instalacją do przetwarzania odpadów komunalnych jest Zakład Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Olsztynie. Zgodnie z założeniami WPGO 2016 wszystkie odpady komunalne zmieszane muszą być dostarczane do ww. zakładu.

Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Planu gospodarki odpadami województwa (...), ponieważ przewiduje, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie. Ponadto wprowadzono zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA DLA POWIATU MRĄGOWSKIEGO NA LATA 2016-2019 Z PERSPEKTYWA DO ROKU 2023

Program ochrony środowiska dla Powiatu Mrągowskiego jest podstawowym dokumentem koordynującym działania na rzecz ochrony środowiska na terenie powiatu. Zawiera cele i zadania, które powinien realizować powiat jak i inne podmioty w celu ochrony środowiska w granicach administracyjnych powiatu.

W dokumencie dokonano oceny aktualnego stanu środowiska oraz przeanalizowano możliwości jego poprawy na terenie Powiatu Mrągowskiego z uwzględnieniem dziesięciu obszarów przyszłej interwencji:

- Ochrona klimatu i jakości powietrza
- Zagrożenia hałasem
- Pole elektromagnetyczne
- Gospodarowanie wodami
- Gospodarka wodno-ściekowa
- Zasoby geologiczne
- Gleby
- Gospodarka odpadami
- Zasoby przyrodnicze
- Zagrożenia poważnymi awariami.

Z dokumentu wynika, że obszar Powiatu Mrągowskiego ma bardzo duży potencjał turystyczny ze względu na swoje walory krajobrazowe, czyste środowisko, dostęp do dużych zbiorników wodnych (jezior) i szerokie możliwości rozwoju. Z położenia i walorów naturalnych obszaru powiatu wynikają szanse rozwoju dla:

- turystyki krajoznawczej;
- turystyki sportowej (rowerowej, kajakowej, żeglarskiej, konnej, wędkarstwo)
- turystyki wypoczynkowej;
- turystyki przyrodniczej (np. birdwatching)
- turystyki biznesowej (po wprowadzeniu odpowiednich inwestycji)
- agroturystyki.

Jednak niekontrolowany rozwój turystyczny, który na obszarze powiatu już jest dosyć intensywny, może doprowadzić do nieodwracalnej degradacji środowiska naturalnego, co automatycznie spowoduje spadek atrakcyjności turystycznej i zahamowanie wzrostu gospodarczego tego obszaru. Dlatego też uchwalenie projektu planu pozwala na dobrze zaplanowany rozwój gminy Mikołajki w oparciu o istniejące walory środowiskowe, z jednoczesną ochroną najbardziej wartościowych komponentów środowiska.

REGULAMIN UTRZYMANIA CZYSTOŚCI I PORZĄDKU NA TERENIE GMINY MIKOŁAJKI.

W *Regulaminie (...)* określono szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Mikołajki, a w szczególności:

- wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości;
- rodzaje i minimalną pojemność urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych urządzeń i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym;
- częstotliwość i sposób pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- inne wymagania wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
- wymagania utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
- wyznaczenie obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminy jej przeprowadzania.

Omawiany projekt planu miejscowego jest zgodny z zapisami *Regulaminu (...)*, ponieważ w § 7 pkt 7 ppkt 12 wprowadzono zapis, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie. Jednocześnie nie dopuszcza się unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

UCHWAŁA NR XXII/430/12 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO Z DNIA 27 LISTOPADA 2012 R. W SPRAWIE WYZNACZENIA OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU KRAINY WIELKICH JEZIOR MAZURSKICH (Dz. URZ. WOJ. WARM.-MAZ. 2012 POZ. 139) ORAZ UCHWAŁA NR XXXVII/753/14 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO Z DNIA 26 MAJA 2014 R. ZMIENIAJĄCA UCHWAŁĘ NR XXII/430/12 Z DNIA 27 LISTOPADA 2012 R. W SPRAWIE WYZNACZENIA OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU KRAINY WIELKICH JEZIOR MAZURSKICH (Dz. URZ. WOJ. WARM.-MAZ. 2014 POZ. 2256).

Teren objęty opracowaniem położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich, na terenie którego zastosowanie mają przepisy Uchwały Nr XXII/430/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich oraz Uchwały nr XXXVII/753/14 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 maja 2014 r. zmieniającej Uchwałę Nr XII/430/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich.

Zgodnie z przepisami w/w uchwały na Obszarze Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich obowiązują:

1. ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszaru,
2. ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru,
3. ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszaru.

W poniższej tabeli zestawiono wykaz zakazów wprowadzonych przepisami uchwał oraz wyjaśniono w jaki sposób zostały one uwzględnione w projekcie planu. Poniższe zakazy nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa,
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym,
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego.

Lp.	Zakazy obowiązujące na Obszarze Chronionego Krajobrazu	Ustalenia projektu planu
1	Zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, lęgówisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką.	W granicach przedmiotowego terenu stwierdzono występowanie ptaków objętych ochroną gatunkową. Występujące zadrzewienia i zakrzewienia stanowią miejsca bytowania ptaków, dlatego też enklawy zadrzewień zostały wydzielone i oznaczone jako tereny zieleni naturalnej, urządzonej lub leśnej. Na terenie objętym opracowaniem występują zbiorniki wodne stanowiące miejsca bytowania i żerowania zwierząt, które zostaną zachowane w istniejącym stanie. Ponadto w ustaleniach projektu planu w § 7 ust. 2 pkt 1 wprowadzono zapis, że teren objęty planem położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy i odstępstwa od zakazów.
2	Zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. <u>Zakaz nie dotyczy:</u> 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu; 2) realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie	W ustaleniach projektu planu w § 7 ust. 2 pkt 3 wprowadzono zapis o zakazie lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, a pkt 4 zapis, że dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.

	<p>znacząco oddziaływać na środowisko, dla których regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.</p>	
3	<p>Zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych.</p>	<p>W granicach terenu objętego opracowaniem występują zadrzewienia nadwodne, dlatego też w wprowadzono zapis, że teren objęty planem położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy i odstępstwa od zakazów. Ponadto część terenów nadjeziornych została wyznaczona jako tereny zieleni naturalnej (ZN) lub tereny zieleni urządzonej (ZP). W granicach obszaru opracowania występują również zadrzewienia śródpolne które zostały wyznaczone jako tereny zieleni naturalnej (ZN).</p>
4	<p>Zakaz wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.</p> <p><u>Zakaz nie dotyczy:</u> 1) złóż kopalin udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia 15 stycznia 2009 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 163 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 201, poz. 3155), których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej; 2) złóż kopalin udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobywaniu nie przekraczającym 20 000 m³ /rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 15 stycznia 2009 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 163 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 15 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 201, poz. 3155); 3) terenu złoża piasku Niegocin II udokumentowanego na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie udzielonej przez Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 25 czerwca 2010 r., znak: OŚ.GW.7511-20/10.</p>	<p>Na terenie objętym projektem planu nie występują zewidencjonowane złoża kopalin, a także nie planuje się wydobywania do celów gospodarczych skał, torfu ani skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu. W ustaleniach projektu planu w § 7 ust. 2 pkt 1 wprowadzono zapis, że teren objęty planem położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy i odstępstwa od zakazów.</p>
5	<p>Zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych.</p> <p><u>Zakaz nie dotyczy:</u> 1) złóż kopalin udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia 15 stycznia 2009 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 163 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 201, poz. 3155), których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej; 2) złóż kopalin udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobywaniu nie</p>	<p>W ustaleniach projektu planu w § 7 ust. 2 pkt 1 wprowadzono zapis, że teren objęty planem położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy i odstępstwa od zakazów. Ponadto w ustaleniach szczegółowych dla wydzielonych terenów elementarnych wprowadzono zapis, że projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu.</p>

	<p><i>przekraczającym 20 000 m³ /rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 15 stycznia 2009 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 163 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 15 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 201, poz. 3155);</i></p> <p><i>3) terenu złoża piasku Niegocin II udokumentowanego na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie udzielonej przez Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 25 czerwca 2010 r., znak: OŚ.GW.7511-20/10.</i></p>	
6	<p>Zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka.</p>	<p>Projektowane sposoby zagospodarowania analizowanego obszaru nie spowodują zmiany stosunków wodnych. W granicach terenu objętego opracowaniem występują zbiorniki wodne które zostaną zachowane w istniejącym stanie – zostały wydzielone jako tereny wód powierzchniowych (WS). W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych wprowadzono zapis, że wody pochodzące z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych należy odprowadzać zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym przepisami prawa wodnego oraz przepisami dotyczącymi ochrony środowiska, a wody pochodzące z powierzchni dachów należy odprowadzać do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki lub terenu do którego inwestor posiada tytuł prawny bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.</p>
7	<p>Zakaz likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.</p>	<p>W granicach terenu objętego projektem planu występują naturalne zbiorniki wodne, w tym okresowe, zlokalizowane w obniżeniach terenu i na nieużytkach z roślinnością wodną i wodolubną. Ze względu na znaczące i ważne funkcje ekologiczne oraz przyrodnicze wydzielono je jako tereny zieleni naturalnej lub tereny rolnicze.</p>
8	<p><i>Zakaz lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.</i></p> <p><u>Zakaz nie dotyczy:</u></p> <p><i>1) przypadku, gdy jedynym zbiornikiem wodnym, w stosunku do którego odległość lokalizowanego obiektu budowlanego nie przekracza 100 m, jest urządzenie wodne w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne o powierzchni do 0,5 ha wykonane na podstawie pozwolenia wodnoprawnego;</i></p> <p><i>2) terenów rekreacji w formie bulwarów, parków, terenów zieleni wraz z infrastrukturą techniczną i obiektami małej architektury położonych w granicach administracyjnych miast</i></p> <p><i>3) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi w granicach określonych w obowiązujących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku obszarów, dla których przed wejściem w życie niniejszej uchwały uchwalono studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w którym nie określono granic zwartej zabudowy miasta lub wsi, również obszarów wskazanych w obowiązującym studium jako tereny zabudowane;</i></p> <p><i>4) uzupełnień zabudowy pod warunkiem nie zmniejszania odległości zabudowy od brzegów</i></p>	<p>Teren objęty opracowaniem od strony wschodniej graniczy z jeziorem Tałty; ponadto w granicach terenu oraz w sąsiedztwie występują naturalne i antropogeniczne zbiorniki wodne.</p> <p>Część terenów objętych opracowaniem położona jest w granicach zwartej zabudowy określonych w obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Mikołajki, dlatego też w tym przypadku zastosowanie ma odstępstwo od zakazu.</p> <p>Część terenów objętych opracowaniem objęta jest obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, dlatego też w tym przypadku zastosowanie ma odstępstwo od zakazu.</p> <p>W przypadku terenów położonych poza granicami zwartej zabudowy i nieobjętymi planami miejscowymi przeprowadzono analizy mające na celu zbadanie przewidywanego sposobu zagospodarowania terenów w kontekście przedmiotowego zakazu.</p> <p>W części centralnej terenu wydzielono zbiornik wodny – teren oznaczony symbolem WS.01; zbiornik ten jest urządzeniem wodnym dla którego zastosowanie ma odstępstwo od zakazu punkt 1.</p>

<p>wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy występującej na działkach budowlanych bezpośrednio przylegających;</p> <p>5) budowy nowych oraz odbudowy, nadbudowy i rozbudowy obiektów budowlanych w granicach zabudowanej budynkiem działki budowlanej w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, pod warunkiem nie zmniejszania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy:</p> <p>a) na tej działce, albo</p> <p>b) na działce bezpośrednio przylegającej w przypadku, gdy odległość zabudowy od brzegów wód na tej działce jest mniejsza niż odległość zabudowy od brzegów wód na działce, na której lokalizowany, odbudowywany, nadbudowywany lub rozbudowywany jest obiekt budowlany;</p> <p>6) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy zagrodowej o obiekty służące do prowadzenia gospodarstwa rolnego, w tym obiekty służące agroturystyce, pod warunkiem nie zmniejszania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód;</p> <p>7) lokalizowania obiektów budowlanych niezbędnych do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani na wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenach dostępu do wód publicznych oraz realizacji infrastruktury technicznej na potrzeby tych terenów;</p> <p>8) lokalizowania ścieżek rowerowych, ciągów pieszych oraz infrastruktury technicznej i obiektów małej architektury służących utrzymaniu porządku;</p> <p>9) ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących:</p> <p>a) obowiązujących w dniu wejścia w życie uchwały nr XXXVII/753/14 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 maja 2014 r.</p> <p>Zakaz o którym mowa w lit. b) nie dotyczy zbiorników wodnych o powierzchni do 0,5 ha:</p> <p>1) wykonanych na podstawie pozwolenia wodnoprawnego, lub</p> <p>2) dla których wydano decyzję o legalizacji urządzenia wodnego.</p>	
--	--

W nawiązaniu do Rozstrzygnięcia Nadzorczego Nr PN.4131.256.2017 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 2 października 2017 r. (Dz. Urzęd. Woj. Warm.-Maz. z 2017 r. poz. 3831) w omawianym projekcie planu w § 7 ust. 2 pkt 1 wprowadzono zapis, że tereny objęte planem położone są na Obszarze Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszarze chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy i odstępstwa od zakazów; nie powielano zakazów wprowadzonych przepisami uchwał. W rozstrzygnięciu wskazano, że regulowanie w akcie prawa miejscowego kwestii uregulowanych już w innych aktach normatywnych powszechnie obowiązujących, stanowi naruszenie prawa, gdyż działanie to jest sprzeczne z przyjętą zasadą tworzenia aktów prawa miejscowego na podstawie i w granicach prawa. Powtórzenie obowiązujących już regulacji lub ich modyfikacja w akcie prawa miejscowego jest niedopuszczalne, gdyż trzeba się liczyć z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy.

Mając powyższe na uwadze, w uchwale analizowanego projektu planu nie przepisano wybranych zakazów ustanowionych w granicach OCHK Krainy Wielkich Jezior Mazurskich. W ocenie organu nadzoru, wskazanie w uchwale jedynie części zakazów wynikających z uchwały Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego, może sugerować, że tylko one mają zastosowanie na terenie objętym planem.

Przy sporządzaniu niniejszego opracowania uwzględniono przepisy odrębne dotyczące ochrony środowiska, ochrony przyrody, planowania i zagospodarowania przestrzennego, ochrony dóbr kultury, budownictwa itp. Wśród obowiązujących aktów prawnych, które mają szczególne znaczenie w prognozie i projekcie planu uwzględniono m.in.:

- 1) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. *Prawo ochrony środowiska* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 519).
- 2) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 2134 ze zm.).
- 3) Ustawa z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 ze zm.).
- 4) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zm.).
- 5) Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 21).
- 6) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1566).
- 7) Ustawa z dnia 07 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (t.j. Dz. U. z 2017 poz. 1332 ze zm.).
- 8) Ustawa z dnia 13 września 1996 r. *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1289 ze zm.).
- 9) Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. *w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych* (Dz. U. z 2012 r. poz. 463).
- 10) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. *w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183).
- 11) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. *w sprawie ochrony gatunkowej roślin* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409).
- 12) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. *w sprawie ochrony gatunkowej grzybów* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408).
- 13) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 71).
- 14) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014r. *w sprawie warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska* (Dz. U. 2014 poz. 1800).
- 15) Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów* (Dz. U. 2003 nr 192, poz. 1883).

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania:

- badania terenowe,
- analizy dostępnych materiałów kartograficznych,
- analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych,
- analizy dokumentacji fotograficznych.

Inwentaryzację przyrodniczą występujących gatunków flory, fauny i grzybów oparto na badaniach terenowych przeprowadzonych w roku 2017. Podczas badań terenowych obserwowano potencjalne miejsca występowania zwierząt, rejestrowano napotkane osobniki oraz kontrolowano wszelkie potencjalne miejsca mogące stanowić ich siedliska. Kontrole terenowe były dostosowane do warunków atmosferycznych, w celu dokładnego zinwentaryzowania gatunków trudniej wykrywalnych lub wykrywalnych tylko w specyficznych warunkach.

Przy opracowywaniu niniejszej prognozy zastosowano metodę macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach

wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz szczegółowo wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Należy podkreślić, iż niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Metodą analizy i oceny skutków realizacji postanowień projektu planu jest m.in. ocena aktualności studiów i planów, sporządzana przez wójta gminy wynikająca z zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością konieczne jest przeprowadzenie analizy i oceny wpływów realizacji na środowisko przyrodnicze, kulturowe i ludzi. W trakcie wykonywania takiej analizy szczególną uwagę należy zwrócić na stopień realizacji zapisów planu z zakresu infrastruktury, w tym głównie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, której budowa lub rozbudowa przyczynia się do polepszania stanu środowiska wodno-gruntowego.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na skalę opracowania, rodzaj przewidywanego zagospodarowania oraz położenie terenu w odległości około 60 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

Obszar objęty projektem planu obejmuje tereny położone w obrębie Stare Sady, gmina Mikołajki. Od strony wschodniej teren graniczy bezpośrednio z jeziorem Tałty. Granica terenu objętego opracowaniem od strony wschodniej przebiega wzdłuż brzegów jeziora Tałty; z pozostałych stron nie ma wyraźnych granic – przebiegają one wzdłuż dróg, terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz terenów zabudowanych.

Obszar obejmuje tereny przekształcone i zainwestowane (w tym przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową, zabudowę rekreacyjną, zabudowę usługową, sport i rekreację, infrastrukturę techniczną oraz ciągi komunikacyjne), a także tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej, enklawy zadrzewień i zakrzewień, kompleksów leśnych, a także naturalne i antropogeniczne zbiorniki wodne.

Przez cały teren w kierunku północ-południe przebiega droga gminna nr 171006N biegnąca z miejscowości Prawdowo przez Stare Sady do Jory Wielkiej. Dojazd do nieruchomości odbywa się drogą gminnymi, miejscami gruntowymi, utwardzonymi.

Linia brzegowa jeziora Tałty w sąsiedztwie terenu objętego opracowaniem jest w przewadze przekształcona w wyniku działań antropogenicznych i pozbawiona ekotonu tzn.: strefy przejściowej pomiędzy ekosystemem wodnym i lądowym. Jedynie miejscami wzdłuż brzegu jeziora zachowały się fragmenty zwartych trzcinowisk.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w rejonie wodnym Środkowej Wisły, w Obszarze Dorzecza Wisły, dla którego opracowano *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1911).

Teren objęty opracowaniem znajduje się w naturalnej jednolitej części wód powierzchniowych RW200025264199 *Pisa od wypływu z jeziora Kisajno do wypływu z jeziora Tałty (EW. + z jeziora Niegocin, Ryńskie)*, której aktualny stan lub potencjał JCW określany jest jako zły i ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest zagrożona. Cele środowiskowe dla JCW zostały określone jako dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny.

Tereny objęte opracowaniem położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW200031, dla której ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona. JCWP charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i chemicznym.

W 2017 roku przeprowadzono wizje terenowe, prace inwentaryzacyjne i obserwacje polegające na wykonaniu rozpoznania terenu objętego projektem planu oraz terenów sąsiednich i sporządzeniu dokumentacji fotograficznej środowiska przyrodniczego w kontekście składu florystycznego i faunistycznego. Monitoring flory polegał na wyznaczeniu reprezentacyjnych płatów (stanowisk) które poddano badaniom szczegółowym.

W związku z położeniem analizowanego terenu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Tałty, występowaniem naturalnych i antropogenicznych zbiorników wodnych oraz enklaw zadrzewień i zakrzewień, a także położenie części obszaru w granicach Obszaru Natura 2000 „Mazurska Ostoja Żółwia Baranowo” PLH280055, studia terenowe w zakresie flory i fauny prowadzone były zarówno na obszarze objętym projektem planu, jak i na terenach przyległych. Szczegółnej obserwacji poddano siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt stanowiące przedmiot ochrony obszaru Natura 2000.

Szata roślinna terenu objętego opracowaniem odznacza się znacznym zróżnicowaniem pod względem stopnia naturalności. Na stosunkowo dużych powierzchniach występują półnaturalne zbiorowiska roślinności trawiastej (niskiej)

porastające łąki i pastwiska oraz zbiorowiska upraw rolnych porastających grunty orne. Najbardziej przekształcona jest roślinność w pobliżu zabudowań oraz ciągów komunikacyjnych; dominuje tu roślinność antropogeniczna, synantropijna i ruderalna. Roślinność o półnaturalnym charakterze występuje na przydrożnych skarpach śródpolnych dróg i na miedzach. W obrębie zbiorników wodnych występują zbiorowiska roślinności wodnej i wodolubnej. Miejscami występują skupiska zadrzewień i zakrzewień, w tym zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadjeziornych, a także fragmenty kompleksów leśnych.

Podczas badań terenowych zinwentaryzowano następujące gatunki roślin.: babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), babka średnia (*Plantago media* L.), babka zwyczajna (*Plantago major* L.), bez czarny (*Sambucus nigra* L.), bluszcz kurdybanek (*Glechoma hederacea* L.), bniec biały (*Melandrium album* (Mill.) Garcke), brzoza brodawkowata (*Betula pendula* Roth), bylica polna (*Artemisia campestris* L.), bylica pospolita (*Artemisia vulgaris* L.), chmiel zwyczajny (*Humulus lupulus*), cieciora pstra (*Coronilla varia* L.), cykoria podróżnik (*Cichorium intybus* L.), drżączka średnia (*Briza media* L.), dziurawiec zwyczajny (*Hypericum perforatum* L.), dzwonek rozpierzchły (*Campanula patula* L.), farbownik lekarski (*Anchusa officinalis* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), gwiazdnica błotna (*Stellaria palustris* Retz.), gwiazdnica trawiasta (*Stellaria graminea* L.), jarzab pospolity (*Sorbus aucuparia* L. em. Hedl.), jaskier rozłogowy (*Ranunculus repens* L.), jastrun właściwy (*Leucanthemum vulgare* Lam.), jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.), klon pospolity (*Acer platanoides* L.), kłosówka wełnista (*Holcus lanatus* L.), komonica zwyczajna (*Lotus corniculatus* L.), koniczyna biała (*Trifolium repens* L.), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense* L.), kostrzewa czerwona (*Festuca rubra* L.), kostrzewa łąkowa (*Festuca pratensis* Huds.), kostrzewa olbrzymia (*Festuca gigantea* (L.) Vill.), kozłek lekarski (*Valeriana officinalis* L.), kupkówka pospolita (*Dactylis glomerata* L.), lepieźnik kutnerowaty (*Petasites spurius* (Retz.) Rchb.), lipa drobnolistna (*Tilia mordata* L.), lucerna sierpowata (*Medicago falcata* L.), lucerna siewna (*Medicago sativa* L.), łopian pajęczynowaty (*Arctium tomentosum* Mill.), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), mięta nadwodna (*Mentha aquatica* L.), modrzew europejski (*Larix decidua* Mill.), nawłóć pospolita (*Solidago virgaurea* L.), nawłóć późna (*Solidago gigantea* L.), niezapominajka błotna (*Myosotis palustris* (L.) em. Rchb.), niezapominajka polna (*Myosotis arvensis* (L.) Hill), olsza czarna (*Alnus glutinosa* Gaertn.), oset kędzierzawy (*Carduus crispus* L.), ostrożeń lancetowaty (*Cirsium vulgare* (Savi) Ten.), ostrożeń polny (*Cirsium arvense* (L.) Scop.), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica* L.), pięciornik gęsi (*Potentilla anserina* L.), poziomka pospolita (*Fragaria vesca* L.), pięciornik kurze ziele (*Potentilla erecta* (L.) Raeusch.), przetacznik polny (*Veronica arvensis* L.), przymiotno białe (*Erigeron annuus* (L.) Pers.), przytulia błotna (*Galium palustre* L.), przytulia czepna (*Galium aparine* L.), przytulia pospolita (*Galium mollugo*), rdest kolankowy (*Polygonum lapathifolium* L. ssp. *Lapathifolium*), rdest ptasi (*Polygonum aviculare* L.), rzepik pospolity (*Agrimonia eupatoria* L.), rzeżucha gorzka (*Cardamine amara* L.), rzeżucha łąkowa (*Cardamine pratensis* L.), sosna pospolita (*Pinus sylvestris* L.), skrzyp polny (*Equisetum arvense* L.), skrzyp błotny (*Equisetum palustre* L.), świerk pospolity (*Picea abies* (L.) H.Karst), szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozestana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), trzcina pospolita (*Phragmites australis*), tomka wonna (*Anthoxanthum odoratum* L.), wiechlina gajowa (*Poa nemoralis* L.), wiechlina łąkowa (*Poa pratensis* L.), wiechlina roczna (*Poa annua* L.), wierzba krucha (*Salix fragilis* L.), wierzba biała (*Salix alba* L.), wyka płotowa (*Vicia sepium* L.), wyka ptasia (*Vicia cracca* L.), żmijowiec zwyczajny (*Echium vulgare* L.), życica trwała (*Lolium perenne* L.).

Podczas wizji terenowych obserwowano następujące gatunki zwierząt: skowronek polny (*Alauda arvensis*), kruk (*Corvus corax*), szpak (*Sturnus vulgaris*), błotniak stawowy (*Circus aeruginosus*), myszołów zwyczajny (*Buteo buteo*), mewa pospolita (*Larus canus*); mewa śmieszka (*Chroicocephalus ridibundus*), dzięcioł duży (*Dendrocopos major*), oknówka (*Delichon urbicum*), dymówka (*Hirundo Ustica*); pliszka siwa (*Motacilla alba*), strzyżyk (*Troglodytes troglodytes*); kos (*Turdus merula*); piegża (*Sylvia curruca*); rudzik (*Erithacus rubecula*); łabędź niemy (*Cygnus olor*), krzyżówka (*Anas platyrhynchos*),

sójka (*Garrulus glandarius*), perkoz dwuczuby (*Podiceps cristatus*); czubatka (*Lophophanes cristatus*); gil (*Pyrrhula pyrrhula*); bogatka (*Parus major*), pierwiosnek (*Phylloscopus collybita*); jemioluszek (*Bombus agrorum*); sroka (*Pica pica*); wróbel domowy (*Passer domesticus*); zięba (*Fringilla coelebs*); gajówka (*Sylvia borin*); sarna (*Capreolus capreolus*); zając (*Lepus europeus*); świerszcz polny (*Gryllus campestris*); motyle: bielonek kapustnik (*Pieris brassicae*), rusałka pawik (*Inachis io*), rusałka admirał (*Vanessa Atalanta*), paź królowej (*Papilio machaon*), brudnica mniszka (*Lymantria monacha*); mysz polna (*Apodemus agrarius*); wiewiórka pospolita (*Sciurus vulgaris*).

Z uwagi na położenie terenu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Tałty oraz terenów zadrzewionych i zakrzewionych obserwowano żaby z kompleksu zielonych i żabę brunatną.

Podczas wizji zaobserwowano ślady (odchody) występowania zajęcy szaraków (*Lepus europaeus*).

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu *prawa geologicznego i górniczego*.

W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* obszar objęty projektem planu znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich oraz część terenu w granicach Obszaru Natura 2000 „Mazurska Ostoja Żółwia Baranowo” PLH280055.

Klimat gminy Mikołajki wykazuje właściwości klimatu przejściowego kontynentalno-morskiego. Przejściowość ta objawia się dużą dynamiką zmian pogodowych w krótkich przedziałach czasowych. Charakterystyczną cechą jest znaczna amplituda temperatur w układach noc-dzień i lato-zima. Według podziału na Regiony Klimatyczne Polski zaproponowanego przez E. Romera - gmina Węgorzewo należy do regionu pojeziernego. Teren gminy wyróżnia się niskim nasłonecznieniem, większym zachmurzeniem. Liczba dni gorących i upalnych nie przekracza 20, natomiast dni mroźnych i bardzo mroźnych jest średnio 66. Rozkład opadów jest zgodny z ukształtowaniem terenu. Opady średnie utrzymują się na poziomie 550 – 650 mm. Pokrywa śnieżna utrzymuje się ok. 90 dni. Gmina należy do regionu o najniższej (poza górami) średniej temperaturze roku – ok. 6 °C. Implikacje tej cechy tutejszego klimatu to: opóźnienie, w stosunku do innych regionów, nadejścia wiosny i lata, z czego wynika najkrótszy w kraju okres wegetacyjny (trwa ok. 190 dni).

Badanie i ocena jakości powietrza jest realizowana przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w oparciu o przepisy art. 85-95 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (t.j. Dz. U. z 2017 poz. 519). Powyższe przepisy wraz z rozporządzeniami Ministra Środowiska: z dnia 13 września 2012 r. w *sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1032) i z dnia 24 sierpnia 2012 r. w *sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031) definiują system monitoringu powietrza, określają zakres i sposób badania jakości powietrza, określają minimalną liczbę stacji oraz metody i kryteria oceny. Zanieczyszczenia wprowadzane do powietrza w granicach obszaru objętego projektem planu pochodzą z czterech podstawowych źródeł:

- punktowych – w znacznym stopniu decydują o ilości wprowadzanych do powietrza zanieczyszczeń, jednak ich uciążliwość w skali lokalnej może być mniejsza niż emisji powierzchniowej; emisja punktowa rozumiana jest jako energetyczne spalanie paliw przez podmioty gospodarcze oraz obiekty sfery publicznej.
- powierzchniowych - indywidualne ogrzewanie; emisja powierzchniowa wynika ze stosowania paliw stałych, szczególnie węgla kamiennego w domowych instalacjach grzewczych, w tym również spalania różnego rodzaju odpadów palnych, np. butelki i opakowania plastikowe, co powoduje uwalnianie szkodliwych gazów. Podczas spalania śmieci emitowane są do atmosfery trujące gazy, jest to proceder szczególnie szkodliwy dla lokalnej społeczności.
- liniowych – ruch kołowy; emisja liniowa skoncentrowana jest wzdłuż głównego szlaku komunikacyjnego i charakteryzuje się dużą nierównomiernością w ciągu doby oraz pory roku. Substancje emitowane z silników pojazdów oddziałują na stan czystości szczególnie w najbliższym otoczeniu dróg, a ich wpływ maleje wraz z odległością.

- rolnictwo; emisja z rolnictwa związana jest głównie z pyleniem. Pył w rolnictwie powstaje na skutek prac polowych. Dodatkowymi źródłami zanieczyszczeń z rolnictwa są: nawożenie, wypalanie pól, transport plonów oraz hodowla zwierząt.

W granicach obszaru objętego projektem planu występują napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego napięcia wytwarzające pola elektromagnetyczne. Zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* pole elektromagnetyczne (PEM) to pola elektryczne, magnetyczne oraz elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0 Hz do 300 GHz. Pole elektromagnetyczne w środowisku ma źródła: naturalne (pola geomagnetyczne, pola związane ze zjawiskami zachodzącymi w atmosferze ziemskiej takimi jak promieniowanie słoneczne i wyładowania atmosferyczne oraz pochodzące z przestrzeni kosmicznej) lub sztuczne (powstaje w wyniku działania zespołów sieci i urządzeń elektrycznych w pracy, w domu, stacji nadawczych, urządzeń energetycznych, telekomunikacyjnych, radiolokacyjnych i radionawigacyjnych.) Najpowszechniejszymi sztucznymi źródłami PEM występującymi w gminie Mikołajki są: linie elektroenergetyczne średnich napięć 20 KV oraz linie wysokich napięć, a także instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne (urządzenia wytwarzające pola elektromagnetyczne o częstotliwości od ok. 0,1 MHz do ok. 100 GHz), w tym stacje bazowe telefonii komórkowej.

Zgodnie z ustawą *Prawo ochrony środowiska* oceny poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku i obserwacji zmian dokonuje się w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, a WIOŚ prowadzi okresowe badania poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku. Zakres prowadzenia badań obejmuje pomiary natężeń składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego o przedziale częstotliwości, co najmniej od 3 MHz do 3000 MHz. Pomiary w 2013, 2012 i 2011 r. wykonano przy użyciu miernika poziomu pól elektromagnetycznych Narda 550 oraz sondy pola elektrycznego EF0391 pracującej w zakresie częstotliwości 0,1 MHz–3 GHz dla natężeń pól z przedziału 0,2– 50 V/m. Na terenie Powiatu Mrągowskiego, w latach 2011-2013 WIOŚ w Olsztynie przeprowadził pomiary promieniowania elektromagnetycznego w sześciu punktach monitoringowych, w tym w punkcie zlokalizowanym w mieście Mikołajki przy Pl. Wolności oraz w miejscowości Baranowo (gmina Mikołajki). Wartość pomiaru wielkości fizycznej charakteryzującej promieniowanie elektromagnetyczne w punkcie pomiarowym w mieście Mikołajki przy Pl. Wolności wynosiła 0,23 V/m, natomiast w miejscowości Baranowo 0,16 V/m. Promieniowanie pól elektromagnetycznych w żadnym punkcie pomiarowym nie przekraczało dopuszczalnej wartości 7 V/m. Wszystkie wartości składowej elektrycznej pól elektromagnetycznych kształtowały się na niskim poziomie, z czego można wywnioskować, że mają negatywnego wpływu na człowieka, niestety mimo to martwiący staje się coroczny wzrost promieniowania elektromagnetycznego



Zdjęcie. Teren objęty opracowaniem w części południowej.



Zdjęcie. Droga gminna przebiegająca przez centralną część terenu objętego opracowaniem.



Zdjęcie. Zabudowa usługowa w części południowej terenu objętego opracowaniem.



Zdjęcie. Teren objęty opracowaniem w części południowej od strony jeziora Tałty.



Zdjęcie. Teren objęty opracowaniem w części południowej w bezpośrednim sąsiedztwie drogi gminnej.



Zdjęcie. Zabudowa mieszkaniowa w części południowej terenu objętego opracowaniem (od strony jeziora Tałty).



Zdjęcie. Zabudowa w części centralnej terenu objętego opracowaniem.



Zdjęcie. Zabudowa wzdłuż brzegów jeziora Tałty w części centralnej terenu objętego opracowaniem.



Zdjęcie. Teren objęty opracowaniem w części centralnej od strony jeziora Tałty.



Zdjęcie. Teren objęty opracowaniem w części centralnej od strony jeziora Tałty.



Zdjęcie. Zabudowa w części centralnej terenu objętego opracowaniem.



Zdjęcie. Enklawa zadrzewień w części centralnej terenu objętego opracowaniem.



Zdjęcie. Tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej w części centralnej terenu objętego opracowaniem.



Zdjęcie. Enklawa zadrzewień śródpolnych w części północnej terenu objętego opracowaniem.



Zdjęcie. Zabudowa zagrodowa i tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej w części północnej terenu objętego opracowaniem



Zdjęcie. Tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej w części północnej terenu objętego opracowaniem.



Zdjęcie. Zabudowa w części północnej terenu objętego opracowaniem.

5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* uchwalenie planu miejscowego ma na celu wprowadzenie ładu przestrzennego zdefiniowanego jako „takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne”. Objawami braku ładu przestrzennego jest na przykład skomplikowany i niewygodny dojazd do obiektów budowlanych, usytuowanie obok siebie obiektów uciążliwych względem siebie, nieekonomiczne i rozrzutne gospodarowanie przestrzenią, a co za tym idzie wzrost kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw, ograniczenie możliwości rozwoju gospodarczego, ograniczenie możliwości zabudowy spowodowane przypadkowymi i nie pasującymi do siebie inwestycjami. Należy podkreślić, że ład przestrzenny jest realizacją rozwoju zrównoważonego w przestrzeni.

W przypadku braku realizacji analizowanego projektu planu obszar będzie zagospodarowywany zgodnie z ustaleniami obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub zabudowywany na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWI DYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Teren objęty projektem planu znajduje się w sąsiedztwie:

- terenów zabudowanych i zagospodarowanych
- jeziora Tałty
- kompleksów leśnych
- terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej
- terenów nieużytkowanych i niezagospodarowanych.

Z uwagi, że projektowane sposoby zagospodarowania analizowanego obszaru są zgodne z obowiązującymi sposobami zagospodarowania oraz nawiązują do sposobu wykorzystywania terenów w sąsiedztwie, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na tereny sąsiednie.

Projektowane sposoby zagospodarowania terenu nie wpłyną negatywnie na stan jakościowy wód jeziora Tałty. W projekcie planu wprowadzono zapisy dotyczące zaopatrzenia w wodę oraz odprowadzania wód opadowych i roztopowych oraz ścieków sanitarnych, chroniące wody zbiornika przed dopływem zanieczyszczeń.

Należy ponadto podkreślić, że ustalenia przedmiotowego projektu planu są znacznie korzystniejsze z punktu widzenia ochrony środowiska i przyrody, a także warunków życia ludzi niż ustalenia obowiązujących planów miejscowych.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody na terenie objętym projektem planu nie występują prawne formy ochrony przyrody tj.: parki narodowe, rezerwy przyrody, parki krajobrazowe, zespoły przyrodniczo – krajobrazowe, użytki ekologiczne czy pomniki przyrody.

W nawiązaniu do art. 6 ustawy o ochronie przyrody teren objęty opracowaniem położony jest w granicach Obszaru Chronionego Kraju Wielkich Jezior Mazurskich, dla którego zastosowanie mają przepisy Uchwały Nr XII/430/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Kraju Wielkich Jezior Mazurskich oraz Uchwały nr XXXVII/753/14 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 maja 2014 r. zmieniającej Uchwałę Nr XII/430/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Kraju Wielkich Jezior Mazurskich. Analizowany projekt planu spełnia wymagania wynikające z ograniczeń ustawionych przepisami w/w uchwał, co zostało wykazane w punkcie 1.4 niniejszej prognozy.

Niewielka część terenu objętego projektem planu położona jest w granicach Obszaru Natura 2000 „Mazurska Ostoja Żółwia Baranowo” (PLH280055) – obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty. Obszar Mazurska Ostoja Żółwia Baranowo położony jest w mezoregionie Kraju Wielkich Jezior Mazurskich, w makroregionie Pojezierza Mazurskiego, na północ od drogi Mrągowo-Mikołajki. Jest to teren pagórkowaty z licznymi zagłębieniami, oczkami śródlęsnymi i śródpolnymi, stanowiącymi dogodnie siedlisko dla żółwia błotnego. Większość ostoi to grunty rolne. Lasy zajmują niedużą powierzchnię, największy kompleks leśny znajduje się w pobliżu wsi Cudnochy. W granicach ostoi znajdują się także jeziora: Głębokie, Zełwążek, Jorzec, Kociołek, Miałkie.

Za przedmiot ochrony obszaru uznano 6 typów siedlisk przyrodniczych tj.:

3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion, Potamion*

6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis, Festucion pallentis*)

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenathetion elatioris*)

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Gallio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum*)

91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis, Vaccinio uliginosi Pinetum, Pino mugo-Sphagnetum, Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne

jak również gatunki roślin i zwierząt:

1220 żółw błotny *Emys orbicularis*

1166 Traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*

1188 Kumak nizinny *Bombina bombina*

1393 Sierpowiec błyszczący *Drepanocladus vernicosus*

1903 Lipiennik Loesela *Liparis loeselii*

Ostoja ma szczególne znaczenie ze względu na silną populację Emys orbicularis (1220). O wartości tego terenu decyduje też dobry stan zachowania jezior (3150) Głębokie i Zełwążek z właściwie wykształconą roślinnością hydrofitów: *Ceratophyllum demersi, Elodeetum canadensis, Nupharo-Nymphaetum albae* czy *Potametum perfoliati*,

duży udział siedliska (6510) z łąkami rajgrasowymi (*Arrhenatheretum elatioris*), obecność muraw kserotermicznych (6210) i występowanie rzadkich, zagrożonych i chronionych gatunków bezkręgowców, takich jak *Osmoderma eremita* (1084), *Lycaena dispar* (1060). Licznie występują oczka wodne z takimi gatunkami jak turzyca sztywna (*Carex elata*), rdest ziemnowodny (*Polygonum amphibium*) i mozga trzcinowata (*Phalaris arundinacea*), przy pewnym udziale takich taksonów, jak: wiechlina błotna (*Poa palustris*), rzepicha błotna (*Rorippa palustris*), przytulia błotna (*Galium palustre*), żabieniec babka-wodna (*Alisma plantago-aquatica*), turzyca zaostrowana (*Carex gracilis*), turzyca dzióbkwowata (*C. rostrata*), manna fałdowana (*Glyceria plicata*).

W graniach obszaru natura 2000 w ramach opracowywania Planu zadań ochronnych dokonano na podstawie dostępnych danych oraz weryfikacji gatunków zwierząt w terenie, oceny stanu ochrony przedmiotów ochrony oraz identyfikacji istniejących i potencjalnych zagrożeń dla ich zachowania właściwego stanu ochrony.

W przypadku jezior zagrożeniami są przede wszystkim spływy powierzchniowe zanieczyszczeń rolniczych oraz gospodarstw domowych, a także eutrofizacja w wyniku dopływu pierwiastków biogenych. Siedliskom łąkowym zagraża głównie zaprzestanie ekstensywnego użytkowania łąkarskiego i pastwiskowego powodujące zarastanie gatunkami drzewiastymi i krzewami (sukcesja) oraz zmiana stosunków wilgotnościowych (wzrost wilgotności gleby, przesuszenie). Zagroženiami dla torfowisk zasadowych, trzaski grzebieniastej, kumaka nizinnego, sierpowca błyszczącego i lipiennika Loesela są spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych powodujące obniżanie się poziomu wód gruntowych i powierzchniowych, a w efekcie przesuszenie siedliska lub siedlisk gatunków.

W przypadku grądu subkontynentalnego oraz borów i lasów bagiennych z uwagi na brak pełnej inwentaryzacji siedlisk przyrodniczych, na podstawie której można określić istniejące zagrożenia uznano, że zagrożenia są nieznane.

Do zagrożeń istniejących dla żółwia błotnego, w zakresie zróżnicowanym w zależności od stanowiska, należą m.in. przeprowadzenie gospodarki ornej na łągowiskach, używanie ciężkiego sprzętu podczas prac leśnych, niekontrolowana zabudowa, w szczególności w miejscach ważnych dla bytowania żółwi, zadarnianie i zacienianie potencjalnych łągowisk następujące w wyniku sukcesji, obniżanie się poziomu wód gruntowych i powierzchniowych, a także brak rozpoznania potencjalnych łągowisk.

Głównymi celami planowanych działań ochronnych na obszarze Natura 2000 jest poprawa stanu ochrony żółwia błotnego na znanych stanowiskach, uzupełnienie stanu wiedzy o występowaniu siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin.

Jednym z istotniejszych działań ochronnych w odniesieniu do siedlisk przyrodniczych i gatunków roślin jest wykonanie inwentaryzacji przyrodniczej dotyczącej ich występowania w celu określenia stanu ochrony oraz zaplanowania właściwej ich ochrony. Natomiast w odniesieniu do głównego przedmiotu ochrony zaplanowano takie działania jak: niedopuszczenie do zakrzaczenia oraz zarastania przez wysoką roślinność zielną na łągowiskach i potencjalnych łągowiskach żółwia oraz pogłębienie istniejących oczek wodnych, a także ochrona znanych stanowisk przed wkraczaniem zabudowy rozproszonej.

W granicach terenu objętego projektem planu nie występują sielska przyrodnicze jak również gatunki roślin i zwierząt stanowiące przedmiot ochrony Obszaru Natura 2000 „Mazurska Ostoja Żółwia Baranowo” PLH280055.

Teren objęty opracowaniem położony jest bezpośrednio przy jeziorze Tały. Powołując się na informacje pochodzące z zasobów Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Olsztynie najważniejszymi źródłami powodującymi zanieczyszczenie wód są:

- ścieki komunalne (z gospodarstw domowych) nieoczyszczone,
- zanieczyszczenia spływające wraz z opadami atmosferycznymi z terenów zurbanizowanych i rolnych,
- zanieczyszczenia wsiąkające do gruntu i wód gruntowych (niewłaściwe stosowanie środków ochrony roślin, sztucznych nawozów mineralnych i gnojowicy),
- niedostateczna ilość i skuteczność oczyszczania ścieków,
- brak systemów kanalizacyjnych i nieszczelności zbiorników ściekowych,

- zanieczyszczenia komunikacyjne splekiwane z powierzchni dróg przez opady atmosferyczne.

Aby przeciwdziałać zanieczyszczeniu wód jeziora w projekcie planu wpisano ustalenia, że odprowadzenie ścieków sanitarnych będzie następowało do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych. W odniesieniu do wód opadowych i roztopowych w projekcie planu wskazano, że te pochodzące z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych należy odprowadzać zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym przepisami prawa wodnego oraz przepisami dotyczącymi ochrony środowiska, natomiast te pochodzące z dachów należy odprowadzać do gruntu lub zagospodarowywać w granicach własnych działki lub terenu do którego inwestor posiada tytuł prawny bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zapisy projektu planu dotyczące zabezpieczeń przed negatywnym oddziaływaniem na środowisko eliminują możliwość powstania zagrożeń związanych z realizacją planowanej zabudowy. Projekt planu określa zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego oraz zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej: systemu zaopatrzenia w wodę, systemu odprowadzania ścieków sanitarnych, systemu odprowadzania wód opadowych i roztopowych, systemu gazowniczego, systemu ciepłowniczego, systemu elektroenergetycznego, systemu telekomunikacyjnego oraz sposób usuwania opadów stałych.

W celu ochrony środowiska przyrodniczego w projekcie planu wprowadzono m.in. następujące zalecenia dotyczące:

- minimalnej powierzchni biologicznie czynnej,
- nieprzekraczalnej linii zabudowy,
- minimalnej powierzchni działki,
- maksymalnego i minimalnego wskaźnika intensywności zabudowy,
- maksymalnej wysokości zabudowy,
- zakazu grodzenia terenów zieleni i wód,
- wyłączenia spod zabudowy terenów zieleni naturalnej.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Ważnym dokumentem określającym perspektywę rozwoju i zagospodarowania terytorium Unii Europejskiej jest *Europejska Perspektywa Rozwoju Przestrzennego*. Dla równoważenia rozwoju przestrzennego przyjęto główne cele rozwoju, którymi są: rozwój policentrycznego i zrównoważonego systemu urbanizacji i wzmocnienie związków zachodzących pomiędzy terenami miejskimi i wiejskimi; promocja zintegrowanych koncepcji transportu i łączności, które umożliwiają policentryczny rozwój w obszarze UE i są ważnymi uwarunkowaniami procesu integracji europejskiej miast i regionów; kształtowanie i ochrona środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego poprzez właściwe zarządzanie – przyczynia się to zarówno do zachowania jak i wzmocnienia tożsamości regionów oraz utrzymania przyrodniczego i kulturowego różnicowania regionów i miast w obszarze UE w okresie globalizacji. Należy pamiętać, że wszystkie kraje Unii Europejskiej muszą wpisać własne priorytety rozwoju przestrzennego w kreowaniu wspólnej, europejskiej koncepcji zagospodarowania przestrzennego.

Europa 2020 to strategia wzrostu społeczno-gospodarczego Unii Europejskiej (UE) do roku 2020. Strategia podkreśla potrzebę wspólnego działania państw UE na rzecz wychodzenia z kryzysu, wprowadzania reform związanych z globalizacją, starzeniem się społeczeństw i rosnącą potrzebą racjonalnego wykorzystania zasobów. W celu realizacji tych założeń zaproponowano następujące priorytety:

- wzrost inteligentny, czyli rozwój oparty na wiedzy i innowacjach,
- wzrost zrównoważony, czyli transformacja w kierunku gospodarki konkurencyjnej, niskoemisyjnej i efektywnie korzystającej z zasobów,

- wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu, czyli wspieranie gospodarki z wysokim poziomem zatrudnienia i zapewniającej spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Opracowanie projektu planu wpisuje się w priorytet Zrównoważony rozwój – wspieranie gospodarki efektywnej korzystającej z zasobów, bardziej przyjaznej środowisku i bardziej konkurencyjnej.

Polityka ekologiczna państwa, a więc i polityka lokalna, oparte są na konstytucyjnej zasadzie zrównoważonego rozwoju. Oznacza to konieczność uwzględniania tej zasady we wszystkich dokumentach strategicznych oraz programach, przygotowywanych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. W praktyce zasada zrównoważonego rozwoju powinna być stosowana wraz z wieloma zasadami pomocniczymi i konkretyzującymi, wśród których należy wymienić:

- Zasadę prewencji – stanowiącą, że przeciwdziałanie negatywnym skutkom dla środowiska powinno być podejmowane już na etapie planowania i realizacji przedsięwzięć.
- Zasadę integracji polityki ekologicznej z politykami sektorowymi, oznaczającą uwzględnienie w politykach sektorowych celów ekologicznych na równi z celami gospodarczymi i społecznymi.
- Zasadę skuteczności ekologicznej i efektywności ekonomicznej odnoszącą się do wyboru planowanych przedsięwzięć inwestycyjnych ochrony środowiska a następnie do oceny osiągniętych wyników a oznaczającą potrzebę minimalizacji nakładów na jednostkę uzyskanego efektu.
- Zasadę uspołecznienia realizowaną poprzez stworzenie instytucjonalnych, prawnych i materialnych warunków do udziału obywateli, grup społecznych i organizacji pozarządowych w procesie kształtowania modelu zrównoważonego rozwoju przy jednoczesnym rozwoju edukacji ekologicznej, rozbudzaniu świadomości i wrażliwości ekologicznej oraz kształtowaniu nowej etyki zachowań wobec środowiska.

Podstawową zasadą realizacji polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju zakładająca jakość życia na poziomie, na jaki pozwala obecny rozwój cywilizacyjny, bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie. Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju następować powinna przy jednoczesnym dążeniu do osiągnięcia ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Zgodnie z ostatnim przeglądem wspólnotowej polityki ochrony środowiska do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, przystosowanie do zmian klimatu i ochrona bioróżnorodności biologicznej.

Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jest ukierunkowany na przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

Podstawowym celem określonym w II *Polityce Ekologicznej Państwa* przyjętej przez Radę Ministrów w czerwcu 2000 r. i Sejm RP w sierpniu 2001 r., jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju (mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych), przy założeniu, że strategia zrównoważonego rozwoju Polski pozwoli na wdrażanie takiego modelu tego rozwoju, który zapewni na tyle skuteczną regulację i reglamentację korzystania ze środowiska, aby rodzaj i skala tego korzystania realizowane przez wszystkich użytkowników nie stwarzały zagrożenia dla jakości i trwałości przyrodniczych zasobów.

Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet będzie miało stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają kojarzyć efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, a w szczególności m.in.:

- w budownictwie i gospodarce komunalnej – unowocześnienie systemów grzewczych z wykorzystaniem lokalnych zasobów energii odnawialnej, termomodernizację zasobów budowlanych, modernizację sieci ciepłych i wodociągowych, racjonalizację zużycia wody, segregację śmieci i odzysk surowców, wykorzystanie ciepła odpadowego i stosowanie szeregu innych nowoczesnych rozwiązań w infrastrukturze technicznej miast i osiedli, które nie tylko zmniejszy presję tej infrastruktury na środowisko, ale także ograniczy koszty jej eksploatacji; ochrona krajobrazu przy planowaniu osiedli miejskich, podmiejskich i wiejskich oraz rozmieszczaniu obiektów produkcyjnych w strefach urbanizujących się;
- w zagospodarowaniu przestrzennym – korzystne dla środowiska przyrodniczego kształtowanie przestrzenne w osadnictwie i poszczególnych dziedzinach działalności, a także zabezpieczenie ochrony wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych oraz funkcji ekologicznych poszczególnych obszarów poprzez uwzględnianie warunków ich zachowania w planach zagospodarowania przestrzennego oraz w związanych z tymi planami decyzjach, programach, ocenach, studiach i ekspertyzach;

Uchwalenie projektu planu miejscowego wpisuje się w realizację w/w efektów gospodarczych i ekologicznych.

W zakresie gospodarki przestrzennej najważniejszym dokumentem na szczeblu krajowym jest *Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK 2030)*, w której przedstawiono wizję zagospodarowania przestrzennego kraju w perspektywie najbliższych dwudziestu lat, określono cele i kierunki polityki zagospodarowania kraju służące jej urzeczywistnieniu oraz wskazano zasady oraz mechanizmy koordynacji i wdrażania publicznych polityk rozwojowych mających istotny wpływ terytorialny.

W ramach KPZK 2030 zagospodarowanie przestrzenne kraju należy rozumieć jako sposób rozmieszczenia w przestrzeni Polski podstawowych elementów struktury przestrzennej oraz zachodzące pomiędzy nimi relacje. Do podstawowych elementów struktury przestrzennej kraju, będących przedmiotem analiz i oddziaływania polityki publicznej, zalicza się elementy systemu gospodarczego i społecznego, infrastrukturę techniczną, sieć osadniczą, krajobraz (przyrodniczy i kulturowy) oraz powiązania funkcjonalne. Polityka przestrzennego zagospodarowania, dążąc do umożliwienia rozwoju kraju w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych, musi uwzględniać odporność przyrody związaną z różnymi funkcjami pełnionymi przez ekosystemy obszarów poddanych procesowi planowania. Uwzględni zatem potrzeby ochrony, rozpoznania i rozwoju istniejących zasobów naturalnych, w tym przyrodniczych i krajobrazowych oraz złóż kopalin, restytucję zasobów utraconych i uwarunkowania związane z dziedzictwem kulturowym jako zespół cech wpływających na obecną i przyszłą konkurencyjność regionów, zdolność do długotrwałego generowania miejsc pracy związanych z wysoką jakością środowiska przyrodniczego i jakością życia w przestrzeni zurbanizowanej. Dla rozwoju przestrzennego kraju podstawowe znaczenie mają zasoby wodne, różnorodność biologiczna i krajobrazowa, zasoby gleb, lokalizacja złóż kopalin, gleb oraz odnawialnych źródeł energii.

Celem strategicznym KPZK 2030 jest *Efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie*. Uchwalenie analizowanego projektu planu pozwala na osiągnięcie tego celu, ponieważ odbywa się z zachowaniem spójności przyrodniczo-kulturowej służącej realizacji konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju.

Podstawowe kierunki i zasady działania umożliwiające realizację idei trwałego i zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu zasobami wodnymi w Polsce określa *Narodowa Strategia Gospodarki Wodnej*. Cel ten ma być osiągnięty przez zbudowanie sprawnie działającego systemu, który wykorzystując mechanizmy prawne oraz instrumenty ekonomiczne, będzie zapewniał utrzymanie dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych, pozwalał na zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych, zwiększał bezpieczeństwo powodziowe kraju i chronił go przed skutkami suszy. Głównym celem aktualnie obowiązującej Strategii przyjętej przez

Radę Ministrów jest określenie podstawowych kierunków rozwoju gospodarki wodnej do roku 2020 oraz sprecyzowanie działań umożliwiających realizację konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu wodami. W odniesieniu do celu głównego określono cele kierunkowe odnoszące się do obszarów działań zawartych w Strategii tj.: zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych ludności i gospodarki przy poszanowaniu zasad zrównoważonego użytkowania wód; osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód, w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych; podniesienie skuteczności ochrony przed powodzią i skutkami suszy. Zastosowanie zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarce wodnej oznacza dążenie do takiego zaspokojenia potrzeb związanych z wykorzystywaniem zasobów wodnych, aby nie uszczuplać dostępu przyszłym pokoleniom do tych zasobów, a jednocześnie chronić ekosystemy wodne i od wody zależne w celu zachowania trwałości naturalnych procesów przyrodniczych.

Określone w analizowanym projekcie planu zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej wpisują się w założenia Strategii.

Program Wodno – Środowiskowy Kraju (PWŚK) jako jeden z podstawowych dokumentów planistycznych stanowi realizację wymagań wskazanych w Dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej (RDW) w zakresie konieczności opracowania programów działań. PWŚK stanowi uporządkowany zbiór działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie przez wody celów środowiskowych. W myśl Ramowej Dyrektywy Wodnej sformułowano następujące cele:

- niepogarszanie stanu części wód,
- osiągnięcie dobrego stanu wód: dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny i ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych;
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

Celem *Programu Wodno – Środowiskowego Kraju* jest przedstawienie zestawień działań dla realizacji założeń celów środowiskowych, których wypełnienie w określonym czasie pozwoli uzyskać efekty w postaci lepszego stanu wód. Określone w analizowanym projekcie planu zasady odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych wpisują się w założenia ww. dokumentu.

Zgodnie z zapisami ustawy *prawo wodne, Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych* zawiera wykazy:

- aglomeracji, które powinny być wyposażone w określonych terminach w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków oraz wielkość ładunków zanieczyszczeń biodegradowalnych z tych aglomeracji koniecznych do usunięcia,
- przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji zbiorczych sieci kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków komunalnych oraz terminy ich realizacji.

Głównym celem odprowadzenia i oczyszczenia ścieków w Polsce jest realizacja systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków na terenach o skoncentrowanej zabudowie lub realizacja systemów indywidualnych na terenach o zabudowie rozproszonej. Zgodnie z wymaganiami związanymi z realizacją w/w celów są zalecenia że:

- budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizuje się jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków,
- w miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacyjnych nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne,
- wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi są obowiązani zapewnić ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności poprzez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie.

Zgodnie z ustaleniami analizowanego projektu planu miejscowego odprowadzenie ścieków sanitarnych będzie prowadzone poprzez sieć kanalizacji sanitarnej, co jest zgodne z założeniami *Krajowego programu (...)*. W odniesieniu do wód opadowych i

roztopowych w projekcie planu wskazano, że te pochodzące z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych należy odprowadzać zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym przepisami prawa wodnego oraz przepisami dotyczącymi ochrony środowiska, natomiast te pochodzące z dachów należy odprowadzać do gruntu lub zagospodarowywać w granicach własnych działki lub terenu do którego inwestor posiada tytuł prawny bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.

Strategia Rozwoju Kraju 2020 przyjęta przez Radę Ministrów we wrześniu 2012 r. to główna strategia rozwojowa w średnim horyzoncie czasowym, wskazująca strategiczne zadania państwa, których podjęcie w perspektywie najbliższych lat jest niezbędne, by wzmocnić procesy rozwojowe. Strategia wyznacza trzy obszary strategiczne – *Sprawne i efektywne państwo, Konkurencyjna gospodarka, Spójność społeczna i terytorialna*, w których koncentrować się będą główne działania oraz określa, jakie interwencje są niezbędne w perspektywie średniookresowej w celu przyspieszenia procesów rozwojowych. Strategia średniookresowa wskazuje działania polegające na usuwaniu barier rozwojowych, w tym słabości polskiej gospodarki ujawnionych przez kryzys gospodarczy, jednocześnie jednak koncentrując się na potencjałach społeczno-gospodarczych i przestrzennych, które odpowiednio wzmocnione i wykorzystane będą stymulowały rozwój. Celem głównym Strategii staje się więc *wzmocnienie i wykorzystanie gospodarczych, społecznych i instytucjonalnych potencjałów zapewniających szybszy i zrównoważony rozwój kraju oraz poprawę jakości życia ludności*.

Podstawowym warunkiem realizacji celów rozwojowych kraju jest przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego uwzględniającego potrzeby społeczne, gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Uporządkowana i zintegrowana przestrzeń ułatwia funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki przez tworzenie warunków dla sprawnego przebiegu procesów rozwojowych, a w efekcie – poprawy jakości życia. Brak uporządkowania kwestii terenów rozwojowych pociąga za sobą wzrost nakładów (prywatnych i publicznych) na ich utrzymanie oraz generuje wzrost kosztów inwestycji i prowadzenia działalności gospodarczej.

W obszarze Poprawa stanu środowiska (rozdział II.6.4.) strategia zauważa, że: czynnikami decydującymi o jakości środowiska są przede wszystkim: czystość powietrza, wód, gleb oraz właściwa gospodarka odpadami. W tych obszarach istnieją w dalszym ciągu kwestie wymagające regulacji i dostosowania do poziomu zgodnego ze strategicznymi kierunkami działań Unii Europejskiej. Istotne zatem będzie inwestowanie w ochronę wód i gospodarkę wodno-ściekową, gospodarkę odpadami czy ochronę powietrza, a także podejmowanie działań umożliwiających dostosowanie uczestników rynku do wyzwań zrównoważonego rozwoju.

Poprawie jakości powietrza służyć będą długoterminowe działania na rzecz ograniczenia emisji pyłów i innych zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza z sektorów najbardziej emisyjnych (energetyka, transport), ze źródeł emisji rozproszonych (nieduże zakłady przemysłowe, małe kotłownie) i ze źródeł indywidualnych w zabudowie mieszkaniowej (tzw. niska emisja).

Wzmocnione zostaną działania mające na celu ochronę wód podziemnych i powierzchniowych poprzez ograniczenie zanieczyszczenia ze źródeł punktowych i obszarowych. Poprawie jakości wód będą służyć działania związane z porządkowaniem systemu gospodarki ściekowej, w tym zwłaszcza dokończenie realizacji celów i zadań Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych (KPOŚK), który zakłada wyposażenie aglomeracji w oczyszczalnie ścieków komunalnych i systemy kanalizacji zbiorczej oraz realizację zadań równoległych na terenach nie objętych KPOŚK.

Konieczne będzie zakończenie budowy efektywnego systemu gospodarki odpadami, w tym zwłaszcza odpadami komunalnymi i niebezpiecznymi. Celem nadrzędnym polityki w zakresie gospodarowania odpadami powinno być zapobieganie powstawaniu odpadów "u źródła" oraz maksymalne możliwe odzyskiwanie zawartych w nich surowców i/lub energii. Działania obejmą wprowadzenie i realizację zasady „3U” (unikaj powstawania odpadów, użyj ponownie, utylizuj) oraz gospodarowania w obiegu.

W obszarze Adaptacja do zmian klimatu (rozdział II.6.5.) strategia zakłada opracowanie i efektywne wdrożenie systemowych rozwiązań dotyczących adaptacji do zmieniających się uwarunkowań klimatycznych i hydrologicznych, w tym minimalizację

skutków kłesk żywiolowych i ekstremalnych zjawisk pogodowych. Adaptacja do zmian klimatycznych będzie obejmowała także dostosowanie zagrożonych sektorów i obszarów (rolnictwo i leśnictwo, zasoby wodne i gospodarka wodna, różnorodność biologiczna i ekosystemy i inne) do nowych warunków i zjawisk klimatycznych, w tym m.in. zapewnienie dostarczania energii i paliw, zapobieganie czasowym niedoborom wody oraz usprawnienie systemu zarządzania kryzysowego.

Ustalenia analizowanego projektu planu są zgodne z w/w kierunkami działań.

Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej prezentuje następujący zapis wizji Polski w perspektywie 2025 r., w odniesieniu do sfery przyrodniczej: „Cały obszar Polski, w tym polskie obszary morskie, cechować będzie się dobrym stanem środowiska przyrodniczego, umożliwiającym zachowanie pełnego bogactwa różnorodności biologicznej polskiej przyrody oraz trwałości i równowagi procesów przyrodniczych – tereny o najwyższych walorach przyrodniczych objęte będą skuteczną ochroną prawną i połączone systemem funkcjonujących korytarzy ekologicznych. Jednocześnie stworzone zostaną i funkcjonować będą mechanizmy prawne, organizacyjne i ekonomiczne zapewniające zachowanie różnorodności biologicznej i jej racjonalne użytkowanie.”

Całokształt działań podejmowanych we wszystkich sferach działalności człowieka (ekonomicznej, naukowo-badawczej, prawnej i edukacyjnej) powinien służyć osiągnięciu celu nadrzędnego, jakim jest „Zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej w skali lokalnej, krajowej i globalnej oraz zapewnienie trwałości i możliwości rozwoju wszystkich poziomów jej organizacji (wewnątrzgatunkowego, międzygatunkowego i ponadgatunkowego), z uwzględnieniem potrzeb rozwoju społeczno-gospodarczego Polski oraz konieczności zapewnienia odpowiednich warunków życia i rozwoju społeczeństwa.” Osiągnięcie celu nadrzędnego wymaga realizacji ośmiu, równorzędnych pod względem znaczenia, celów strategicznych:

- I. Rozpoznanie i monitorowanie stanu różnorodności biologicznej oraz istniejących i potencjalnych zagrożeń.
- II. Skuteczne usunięcie lub ograniczanie pojawiających się zagrożeń różnorodności biologicznej.
- III. Zachowanie i/lub wzbogacenie istniejących oraz odtworzenie utraconych elementów różnorodności biologicznej.
- IV. Pełne zintegrowanie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej z działaniami oddziaływującymi na tę różnorodność sektorów gospodarki oraz administracji publicznej i społeczeństwa (w tym organizacji pozarządowych), przy zachowaniu właściwych proporcji pomiędzy zapewnieniem równowagi przyrodniczej, a rozwojem społeczno-gospodarczym kraju.
- V. Podniesienie wiedzy oraz ukształtowanie postaw i aktywności społeczeństwa na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej.
- VI. Udoskonalenie mechanizmów i instrumentów służących ochronie i zrównoważonemu użytkowaniu różnorodności biologicznej.
- VII. Rozwinięcie współpracy międzynarodowej w skali regionalnej i globalnej na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów różnorodności biologicznej.
- VIII. Użytkowanie różnorodności biologicznej w sposób zrównoważony, z uwzględnieniem równego i sprawiedliwego podziału korzyści i kosztów jej zachowania, w tym także kosztów zaniechania działań rozwojowych ze względu na ochronę zasobów przyrody.

Krajowy Plan Gospodarki Odpadami 2022 został przyjęty uchwałą Nr 88 Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2016 r. (M. P. 2016, poz. 784). Jego dalekosiężnym celem jest dojście do systemu gospodarki odpadami zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju, w którym w pełni realizowane są zasady gospodarki odpadami, a w szczególności zasada postępowania z odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, czyli po pierwsze zapobieganie powstawaniu odpadów, a następnie kolejno przygotowanie do ponownego użycia, recykling, inne procesy odzysku (czyli wykorzystanie odpadów), unieszkodliwianie, przy czym najmniej pożądanym sposobem ich zagospodarowania jest składowanie. Realizacja tego celu umożliwi osiągnięcie innych celów takich, jak: ograniczenie składowania odpadów, w szczególności odpadów ulegających biodegradacji, ograniczenie zmian klimatu powodowanych przez gospodarkę odpadami czy też

zwiększenie udziału w bilansie energetycznym kraju energii ze źródeł odnawialnych poprzez zastępowanie spalania paliw kopalnych różnego rodzaju metodami odzysku energii z odpadów zawierających frakcje biodegradowalne.

Głównym celem dokumentu jest określenie polityki gospodarki odpadami zgodnej z hierarchią sposobów postępowania z odpadami oraz zasadą zanieczyszczający płaci. Celami wskazanymi w dokumencie są między innymi:

- 1) ZPO;
- 2) zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów, aby w 2020 r. nie było składowanych więcej niż 35% masy tych odpadów wytworzonych w 1995 r.;
- 3) dążenie do zmniejszania ilości składowanych odpadów;
- 4) osiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych;

Dla osiągnięcia założonych celów określone zostały kierunki działań dotyczące między innymi edukacji ekologicznej, rozwoju selektywnego zbierania odpadów, a także zostały wskazane działania takie jak np. prowadzenie kontroli przez inspekcję ochrony środowiska, prowadzenie kampanii informacyjno-edukacyjnych mających na celu podniesienie świadomości ekologicznej w zakresie gospodarki odpadami, wspieranie budowy sieci napraw i ponownego użycia produktów.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów części wsi Stare Sady, obręb Sady, gmina Mikołajki, uwzględnia cele ochrony środowiska przedstawione w powyższych dokumentach o charakterze strategicznym. Jest także zgodny z dyrektywami Unii Europejskiej, transponowanymi do polskich ustaw: prawa ochrony środowiska, ustawy prawo wodne, ustawy o ochronie przyrody i in.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

Przy opracowywaniu niniejszej prognozy zastosowano metodę macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi oznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz szczegółowo wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływy ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Należy podkreślić, iż niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN.01-MN.30). Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej (MU.01-MU.19). Tereny zabudowy usług turystycznych (UT.01-UT.04). Tereny sportu i rekreacji (US.01, US.02). Tereny przystani wodnej stanowiące dostęp do wód publicznych (Upw.01, Upw.02).				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	-	-	-	+
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	-	-	-	+
Flora	-	-	-	+
Wody	-	+	-	-
Powietrze atmosferyczne	-	+	-	-
Powierzchnia ziemi	-	-	+	-
Krajobraz	-	-	-	+
Klimat	-	+	-	-
Zasoby naturalne	-	-	-	+
Zabytki	+	-	-	-
Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Na analizowanym obszarze wprowadzono zakaz lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących znacząco oddziaływać na środowisko z wyjątkiem inwestycji celu publicznego. Tym samym nie ma obaw, że na terenach zabudowy mieszkaniowo – usługowej i terenach usług turystycznych zostaną wprowadzone usługi stwarzające zagrożenie dla środowiska naturalnego.

Projektowane sposoby zagospodarowania wiążą się miejscami z trwałym i nieodwracalnym zniszczeniem warstwy glebowej, jednak na obecnym etapie sporządzania prognozy nie ma możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na środowisko. Będzie to uzależnione od wyboru konkretnych rozwiązań na etapie sporządzania dokumentacji projektowej. Postępowanie z warstwą rodzajną gleb regulują przepisy szczegółowe (ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych) zobowiązujące inwestora do zachowania warstwy i użycia jej w rekultywacji terenu. Wykonanie zapisów obowiązującego prawa winno być w tym zakresie egzekwowane w postępowaniach administracyjnych prowadzonych na podstawie opisywanego projektu zmiany planu. Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchnicznej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.

Formą ochrony dla gleb jest również prowadzenie prawidłowej gospodarki odpadami stałymi i ciekłymi mogącymi wpływać na geochemiom powierzchni litosfery.

Ustalenia projektu planu w zakresie gospodarki odpadami stałymi oraz odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych zapewniają ochronę gleb.

Główne zmiany w zakresie powierzchni ziemi związane będą z wykopami pod fundamenty budynków, uzbrojeniem terenu oraz budową dojazdów i ewentualnymi niewielkimi niwelacjami terenu, ale bez naruszania głębokich warstw podłoża. Są to oddziaływania krótkotrwałe i ustępują zazwyczaj po jej zakończeniu. Nowe inwestycje będą skutkować oddziaływaniem bezpośrednim stałym: uszczelnieniem podłoża, przeobrażeniami gruntów, a także zmniejszeniem areału terenów aktywnych biologicznie. Wystąpi także oddziaływanie bezpośrednie krótkoterminowe: ingerencja w środowisko gruntowe podczas prowadzenia prac budowlanych, przemieszanie mas ziemnych, wymiana gruntów lub/i ich zagęszczenie. Zmiana struktury gleby prowadzi do jej związłości, zmniejszenia uwilgotnienia oraz ilości tlenu. Zakres i skala zmian będzie uzależniona od przyjętych rozwiązań architektoniczno-inżynierskich.

W trakcie prac budowlanych może nastąpić okresowo i krótkotrwałe zmiana odczynu środowiska glebowego spowodowana stosowaniem materiałów budowlanych. Nieprawidłowo składowane odpady mogą zagrażać wodom powierzchniowym, podziemnym i glebie poprzez powstające odcieki, a powietrzu w wyniku wydzielających się gazów oraz emitowanych do atmosfery frakcji pyłących. Zapobieganiu zanieczyszczenia podłoża odpadami stałymi lub ciekłymi służą określone odrębnymi przepisami wymagania dotyczące postępowania z odpadami i ściekami oraz warunki techniczne realizacji obiektów.

W fazie budowy projektowane inwestycje będą oddziaływać na środowisko stosunkowo krótko (w granicach kilku miesięcy, przy właściwej organizacji pracy i bez nieprzewidzianych utrudnień spowodowanych różnymi znaleziskami w gruncie). Uciążliwości będą występowały przy wykonywaniu robót ziemnych, takich jak: zbieranie humusu, wykopy pod fundamenty, wykopy pod sieci. Roboty te są wykonywane z reguły przy użyciu ciężkiego sprzętu takiego jak spychacz, koparka, ciężkie wywrotki, a więc maszyny o dużej mocy i dużym zużyciu paliwa, emitujące do otoczenia znaczne ilości spalin. Natężenia emisji spalin nie ma charakteru ciągłego. W czasie prac budowlanych może dojść do pylenia w związku z używaniem pylistych materiałów budowlanych. Stosunkowo krótki okres budowy i okresowość występowania emisji nie powinny spowodować długotrwałych oddziaływań na otaczające środowisko.

Projekt planu wprowadza zapisy dla poszczególnych terenów elementarnych, które określają że: „projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu”.

Spadki na analizowanym terenie nie stanowią przeciwwskazań do lokalizacji zabudowy; skarpy o znacznych spadach występują jedynie miejscami wzdłuż linii brzegowej jeziora Tałty. W dobie obowiązujących przepisów prawa i stosowanych obecnie technologii budowlanych nie ma obawy o uruchomienie procesów osuwiskowych na omawianym terenie. Zgodnie z ustawą *Prawo budowlane* art. 5 ust. 1 „*Obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno – budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając: pkt. 1 spełnienie wymagań podstawowych dotyczących: (między innymi) litera a) bezpieczeństwa konstrukcji (...)*”. Zgodnie z art. 6 powyższej ustawy: „*Dla działek budowlanych lub terenów, na których jest przewidziana budowa obiektów budowlanych lub funkcjonalnie powiązanych zespołów obiektów budowlanych, należy zaprojektować odpowiednie zagospodarowanie, zgodnie z wymogami art. 5, zrealizować je przed oddaniem tych obiektów (zespołów) do użytkowania oraz zapewnić utrzymanie tego zagospodarowania we właściwym stanie techniczno-użytkowym przez okres istnienia obiektów (zespołów) budowlanych*”. Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 1 w/w ustawy „*Do przepisów techniczno – budowlanych zalicza się:*

- 1) *Warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie, uwzględniające wymagania, o których mowa w art. 5;*
- 2) *Warunki techniczne użytkowania obiektów budowlanych*”.

Należy podkreślić, że każdy proces budowlany prowadzony jest przez osoby do tego uprawnione, którymi w rozumieniu ustawy *Prawo budowlane* art. 17 są inwestor, inspektor nadzoru inwestorskiego, projektant i kierownik budowy lub kierownik robót. Dla

każdego z w/w uczestników procesu budowlanego określono prawa i obowiązki. Dlatego też należy pamiętać, iż już na etapie opracowywania projektu budowlanego przez projektanta sporządza się (art. 34) „... badania geologiczno-inżynierskie oraz geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych” i „informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia ze względu na specyfikę projektowanego obiektu budowlanego, uwzględnianej w planie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia”. Następnie zgodnie z art. 21a ust. 1 w/w ustawy „Kierownik budowy jest obowiązany, w oparciu o informację (...) sporządzić lub zapewnić sporządzenie, przed rozpoczęciem budowy, planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, uwzględniając specyfikę obiektu budowlanego i warunki prowadzenia robót budowlanych (...)”. Projektant i kierownik budowy są osobami kompetentnymi do określenia ryzyka wystąpienia procesów osuwiskowych na podstawie opracowanych do projektu budowlanego badań geologiczno-inżynierskich oraz geotechnicznych warunków posadowienia obiektu budowlanego na terenie budowy, a tym samym są zobowiązani w/w przepisami prawa do dołożenie wszelkich starań aby nie doszło do procesów osuwiskowych.

Określenie przydatności gruntów na potrzeby budownictwa wykonuje się poprzez wyżej wskazane badania geologiczno-inżynierskie ustalające geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych, których zakres określa Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 września 1998 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 1998 r. Nr 126 poz. 839).

Przewiduje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie na wody powierzchniowe i podziemne, w tym na jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych. Przyjęte założenia, ustalenia i zasady w odniesieniu do sposobu postępowania ze ściekami, należy uznać za dające potencjalną gwarancję ochrony środowiska w odniesieniu do wód podziemnych i powierzchniowych ze względu na systemowy sposób rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej. Środowisko wodne jest w projekcie planu chronione przed degradacją poprzez odprowadzanie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej, zaś wód opadowych i roztopowych z utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym przepisami prawa wodnego oraz przepisami dotyczącymi ochrony środowiska, a z powierzchni dachów w granicach własnych działki lub terenu do którego inwestor posiada tytuł prawny bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi. Należy pamiętać, że brak lub nieodpowiednie zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych może wywoływać straty w środowisku polegające m.in. na niszczeniu budynków i infrastruktury, zagrożeniu dla zdrowia i życia mieszkańców, zniszczeniu środowiska naturalnego oraz – w okresie późniejszym – obniżeniu poziomu wód gruntowych. Postępowanie z wodami opadowymi powinno być traktowane jako element zrównoważonego rozwoju każdego miasta. Zagospodarowując wody w sposób zgodny z naturą oczywistym jest, że oczyszczanie, zatrzymanie, wsiąkanie oraz gromadzenie wód opadowych i roztopowych wskazane jest najbardziej w obrębie działki, na która pada deszcz. Zatrzymanie wód deszczowych u źródła – ich filtracja do gruntu traktowana jest jako proces proekologiczny, który korzystnie wpływa na gospodarkę wodną w zlewni. Jednocześnie należy pamiętać, że wprowadzanie wody do gruntu lub wód nie może zagrażać sąsiedniej zabudowie oraz wymaga zastosowania właściwych urządzeń, zapewniających odpowiednią pojemność, a w przypadku gruntu odpowiednią powierzchnię kontaktu. Wody opadowe możemy infiltrować poprzez: studnie chłonne, drenaże rurowe, komory drenażowe, skrzynki rozsączające, zbiorniki retencyjno – infiltrujące itp. Wodę opadową możemy również powierzchniowo retencjonować i odparowywać, a także wykorzystywać retencjonowane wody deszczowe do podlewania zieleni, spłukiwania ulic, itp. Jest to schemat zbliżony do schematu funkcjonującego w środowisku naturalnym, w którym istnieje równowaga pomiędzy ilością opadu z jednej strony, a wsiąkaniem, spływem i parowaniem wody z drugiej.

Z punktu widzenia ochrony środowiska wskazanym jest, aby wody opadowe były zatrzymywane na terenie na którym spadły, powolnie infiltrowały do gruntu. Podziemna infiltracja powinna być stosowana wówczas, jeżeli nie wystarcza powierzchni na infiltrację powierzchniową lub jeżeli nie ma na nią warunków. Infiltracja powierzchniowa spływów z opadów atmosferycznych odbywać się może poprzez:

- trawniki, kwietniki, tereny zielone z krzewami i drzewami, tereny ogrodów przydomowych,
- chodniki ułożone z płyt lub kostek profilowanych na podsypce żwirowo - piaskowej, w taki sposób, aby powstały między nimi szczeliny,
- ciągi pieszo-jezdne, ułożone jak wyżej,
- parkingi i place wykonane z płyt lub kostek profilowanych jw. drogi.

W ten sposób uniknie się impregnacji powierzchni uniemożliwiającej wsiąkanie w podłoże wody opadowej, która odprowadzana jest systemami kanalizacji.

Obszary na terenach zurbanizowanych, z których wskazane jest wprowadzanie deszczu do gruntu ze względu na małe ich zanieczyszczeń to:

- 1) Osiedla mieszkaniowe /całość osiedla/,
- 2) Zespoły mieszkaniowe /j.w./
- 3) Zespoły usługowe /j.w./
- 4) Pojedyncze obiekty mieszkaniowe lub usługowe
- 5) Obiekty przemysłowe nieuciążliwe dla środowiska.

Możliwości i sposoby wprowadzania wód opadowych do gruntu, są uzależnione od rodzaju gruntu, charakteru zagospodarowania i wielkości obszaru oraz poziomu wód gruntowych. Rozróżnia się dwa podstawowe systemy wprowadzania deszczu do gruntu:

- powierzchniowy – jest to wprowadzanie spływów z opadów poprzez powierzchnie zielone oraz nieszczelne powierzchnie utwardzone,
- podziemny – jest to system podziemnego rozprowadzenia i wprowadzenia do gruntu spływów opadowych łącznie z ich retencją.

Możliwości i sposoby wprowadzania wód opadowych do gruntu, są uzależnione od rodzaju gruntu, charakteru zagospodarowania i wielkości obszaru oraz poziomu wód gruntowych. Do gruntów wodoprzepuszczalnych umożliwiającą infiltrację zalicza się pospółki, żwiry i piaski. Zapewniają one dobry przepływ wody dzięki znacznej porowatości – pory między ziarnami są na tyle duże, że woda łatwo się przesącza. Grunty tzw. nieprzepuszczalne, tj. gliny i ropy, nie stanowią przeszkody we wprowadzaniu do nich opadów – muszą natomiast być zastosowane odpowiednio duże, podziemne lub powierzchniowe magazyny na odpływy deszczu które pozwoliłyby na powolne, stopniowe wchłonięcie wody przez grunt. Doprowadzenie wód opadowych do miejsca przesiąkania lub magazynowania powinno być wykonane w miarę możliwości po powierzchni terenu, bez stosowania kanałów. Natomiast nie zawsze wskazane jest wprowadzanie deszczu do gruntu przy płytkich wodach gruntowych tam, gdzie wysokie zwierciadło wód gruntowych może mieć niekorzystny wpływ na zabudowę.

Przyrost ilość wytwarzanych ścieków będzie skorelowany z przyrostem powierzchni użytkowych zabudowy oraz liczbą mieszkańców i osób korzystających z obiektów. Zważywszy na zawarte w projekcie planu ustalenia dotyczące lokalizowanych usług i ich rodzaju, można wnioskować, że ścieki odprowadzane z tych obiektów nie będą w zasadzie odbiegały składem od ścieków komunalnych. W przypadku powstawania ścieków niespełniających wymaganych warunków, postępowanie z nimi powinno odpowiadać szczegółowym zasadom usuwania, wykorzystania i unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.

Projekt planu przewiduje, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z indywidualnych źródeł ciepła z wyłączeniem systemów wysokoemisyjnych. Wielkość emisji z systemów grzewczych będzie uzależniona od jakości urządzeń grzewczych i stosowanych nośników energii. Nie przewiduje się zagrożeń mogących wpłynąć negatywnie na jakość powietrza ze strony emitatorów stacjonarnych, a faktyczny wpływ analizowanego sposobu zagospodarowania na powietrze będzie obojętny. Obecnie negatywny wpływ na środowisko naturalne powodowany przez zanieczyszczenia emitowane przez pojedyncze gospodarstwa domowe są porównywalne do zanieczyszczeń produkowanych przez przemysł. Dzieje się tak, ponieważ na terenie dużych skupisk ludzkich jednym z najpowszechniejszych sposobów domowego ogrzewania są paleniska węglowe, przy czym do palenia często wykorzystuje się węgiel o niskiej jakości czy odpady komunalne (opakowania z tworzyw sztucznych, produkty gumowe itd.). Biorąc pod uwagę skalę zjawiska (setki tysięcy pojedynczych gospodarstw domowych) do atmosfery wydzielane są ogromne ilości tlenu węgla, siarki, azotu, związków chloru, fluoru, metali ciężkich czy aerozoli smołowych. Zakaz stosowania do celów grzewczych

systemów wysokoemisyjnych pozwoli na skuteczną realizację polityki gminy w zakresie skuteczności ochrony powietrza.

Bardzo dobrym rozwiązaniem przy ograniczaniu ilości zanieczyszczeń jest wprowadzenie ogrzewania na paliwa gazowe. Wprowadzenie gazyfikacji sprzyja ochronie środowiska przez eliminację lokalnej emisji pyłów i toksycznych składników spalin. Sieci gazowe nie mają wpływu na skażenie wód podziemnych i nie powodują zakłóceń w istniejących warunkach środowiska gruntowo – wodnego. Oddziaływanie istnieje wyłącznie w fazie realizacji.

Do czynników, które w sposób bezpośredni oddziałują na ludzi należy zaliczyć poziom hałasu, a także jakość środowiska w aspekcie estetycznym. Należy pamiętać, że hałas i wibracje są zanieczyszczeniami środowiska przyrodniczego charakteryzującymi się mnogością źródeł i powszechnością występowania. Odbieranie dźwięku jako uciążliwości i nazywanie go hałasem zależy od osobniczych właściwości i stanu psychicznego osoby, która jest na niego narażona. Do najbardziej uciążliwych źródeł hałasu w środowisku należy komunikacja drogowa. Główne czynniki mające wpływ na poziom emisji hałasu komunikacyjnego to:

- natężenie ruchu i udział pojazdów transportu ciężkiego w strumieniu wszystkich pojazdów;
- stan techniczny pojazdów;
- rodzaj nawierzchni dróg, których zły stan powoduje dodatkowe wstrząsy oraz zmniejsza płynność poruszających się pojazdów;
- organizacja ruchu drogowego.

W obszarze objętym projektem planu występują tereny chronione akustycznie w rozumieniu przepisów prawa (tereny wymienione w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tj. Dz. U. 2014 poz. 112), dlatego też w projekcie planu uwzględniono przepisy rozporządzenia poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów w ustaleniach szczegółowych dla terenów elementarnych.

Nie przewiduje się żadnego bezpośredniego lub pośredniego wpływu na tereny objęte siecią Natura 2000.

Tereny rolnicze (R.01-R.04). Tereny zieleni urządzonej (ZP.01-ZP.07). Tereny zieleni naturalnej (ZN.01-ZN.13). Tereny zielni leśnej (ZL.01-ZL.06). Tereny wód powierzchniowych (WS.01-WS.03).				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	+	-	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	+	-	-	-
Flora	+	-	-	-
Wody	+	-	-	-
Powietrze atmosferyczne	+	-	-	-
Powierzchnia ziemi	+	-	-	-
Krajobraz	+	-	-	-
Klimat	+	-	-	-
Zasoby naturalne	+	-	-	-
Zabytki	+	-	-	-

Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	+	-	-	-

Realizacja analizowanych sposobów zagospodarowania przyczyni się do zachowania w istniejącym stanie lub poprawy wszystkich elementów środowiska. Roślinność pełni funkcje filtra pochłaniającego zanieczyszczenia atmosferyczne, bariery tłumiącej hałas, wzbogaca powietrze w tlen i biologicznie aktywne fitoncydy, osłania przed uciążliwymi wiatrami, ożywia pionową i poziomą wymianę powietrza, a także wpływa pozytywnie na estetykę i krajobraz. Roślinność wpłynie pozytywnie na stan jakości powietrza atmosferycznego głównie poprzez pochłanianie zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz przez wydzielanie fitoncydów. Usuwanie zanieczyszczeń gazowych z atmosfery odbywa się w procesach osadzania substancji toksycznych na powierzchni roślin oraz absorbowaniu zanieczyszczeń pochodzących z silników spalinowych. Absorbowanie zanieczyszczeń tego rodzaju zależy od gatunku i wielkości drzewa, struktury przestrzennej izolacyjnego pasa zieleni, warunków klimatycznych itp. Oczyszczanie powietrza z pyłów przez roślinność polega na osadzaniu i przyczepianiu się zanieczyszczeń na powierzchni igieł lub liści, skąd są one usuwane do podłoża przez opady atmosferyczne.

W procesie filtrowania znaczenie ma także szerokość powierzchni zajętej przez zieleni wysoką oraz stopień jej zwarcia. Zwarte zadrzewienia stanowią barierę dla mas powietrza i są przez nie omijane górą. Powoduje to kumulowanie się zanieczyszczeń pyłowych przed ścianą terenu zadrzewionego, w związku z tym optymalne są zadrzewienia o zwarciu luźnym, umożliwiającym przepływ powietrza zarówno nad drzewostanem, jak i przenikanie przez jego wnętrza. Również niska zieleni, często rozwinięta na większych powierzchniach jako trawnik, pełni funkcję filtra zanieczyszczeń powietrza. Na trawnikach osadza się dość znaczna ilość pyłu z warstw przyziemnych powietrza, co zapobiega wtórnemu pyleniu z podłoża.

Rola mikroklimatyczna zadrzewień i zakrzewień przejawia się w ich korzystnym oddziaływaniu. Hamują one prędkość wiatru średnio o 15%-26%, maksymalnie 50%-70%. Ograniczają straty wody wskutek parowania z gleby średnio o 25%, co wpływa na łagodzenie wysychania gleby latem, a zimą jej przemarzania. Zwiększają wilgotność powietrza w warstwie przygruntowej, czyli zwiększają kondensację pary wodnej w roślinach i na ich powierzchni oraz w glebie, także dzięki większej ilości opadów poziomych. Dodatkowo ograniczają erozję wietrzną, parowanie i odpływ wody w czasie suszy latem, erozję wodną czyli spływ powierzchniowy wody na korzyść podziemnego, co jest szczególnie ważne w terenie pofałdowanym. Zwalniają tempo topnienia śniegu wiosną o około 5%. Przyczyniają się do zmniejszenia dobowych amplitud temperatury powietrza, w tym częstości występowania przymrozków wiosną i podwyższenia temperatury gleby do głębokości 20 cm średnio o 0,2°C. Ograniczają przemieszczanie się z jednych pól na inne niepożądanych związków chemicznych będących następstwem stosowania nawozów mineralnych oraz pestycydów.

Tereny zieleni wpływają na tłumienie hałasu na zasadzie ucięcia fal pod wpływem pni drzew i absorpcję przez gałęzie i liście działające jak rezonatory. Wytłumienie hałasu zwiększa się wraz z powierzchnią liści, gęstością zieleni i jej piętrowością, częstotliwością dźwięku oraz całą wielkością drzewostanu.

Tereny zieleni spowodują zatrzymanie wód opadowych i roztopowych oraz wpłyną pozytywnie na ich jakość. Drzewa i krzewy powodują zatrzymanie wody w strefie korzeniowej oraz pod koroną (w resztkach organicznych) i magazynują wodę w swoich tkankach. Drzewa, zwłaszcza szybko rosnące i głęboko ukorzenione, wpływają na polepszenie jakości wód podziemnych dzięki procesom detoksyfikacyjnym, m.in. przez oczyszczanie wody z metali ciężkich.

Projektowane tereny zieleni i zbiorniki wodne pozwolą na zachowanie bioróżnorodności biologicznej, a tym samym stanu flory i fauny. Obszary zieleni będą środowiskiem życia dla zwierząt wzbogacających bioróżnorodność biologiczną i będących wskaźnikiem stanu środowiska siedlisk.

Zachowanie w projekcie planu terenów zieleni urządzonej wzdłuż brzegów jeziora Tałty pozwoli na zachowanie ciągłości przestrzennej terenów umożliwiając migrację

zwierzętom, a tym samym wymianę puli genowej pomiędzy populacjami. Zachowane tereny zieleni będą pełniły funkcję buforów minimalizujących oddziaływanie czynników pochodzenia antropogenicznego na zespoły flory i fauny. Wyznaczone tereny zieleni stanowią ważny element podwyższający walory estetyczne terenów zainwestowanych.

Zgodnie z art. 83a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta. Organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu przed jego wydaniem dokonuje oględzin w zakresie występowania w ich obrębie gatunków chronionych, a w przypadku stwierdzenia, że usunięcie drzewa lub krzewu spowoduje naruszenie zakazów w stosunku do gatunków chronionych, postępowanie zawiesza się do czasu przedłożenia zezwolenia na czynności podlegające zakazom w stosunku do tych gatunków. Jednakże, zgodnie z art. 83f cytowanej ustawy, przepisów art. 83 nie stosuje się do:

- 1) krzewu albo krzewów rosnących w skupisku, o powierzchni do 25 m² ;
- 2) krzewów na terenach pokrytych roślinnością pełniącą funkcje ozdobne, urządzonej pod względem rozmieszczenia i doboru gatunków posadzonych roślin, z wyłączeniem krzewów w pasie drogowym drogi publicznej, oraz na terenach zieleni;
- 3) drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza: a) 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego, b) 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz płatanu klonolistnego, c) 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew;
3a) drzew lub krzewów, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej;
3b) drzew lub krzewów usuwanych w celu przywrócenia gruntów nieużytkowanych do użytkowania rolniczego;
- 4) drzew lub krzewów na plantacjach lub w lasach w rozumieniu ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach;
- 5) drzew lub krzewów owocowych, z wyłączeniem rosnących lub na terenach zieleni;
- 6) drzew lub krzewów usuwanych w związku z funkcjonowaniem ogrodów botanicznych lub zoologicznych;
- 7) drzew lub krzewów usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu z obszarów położonych między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego, z wału przeciwpowodziowego i terenu w odległości mniejszej niż 3 m od stopy wału;
- 8) drzew lub krzewów, które utrudniają widoczność sygnalizatorów i pociągów, a także utrudniają eksploatację urządzeń kolejowych albo powodują tworzenie na torowiskach zasp śnieżnych, usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu;
- 9) drzew lub krzewów stanowiących przeszkody lotnicze, usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu;
- 10) drzew lub krzewów usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu ze względu na potrzeby związane z utrzymaniem urządzeń melioracji wodnych szczegółowych;
- 11) drzew lub krzewów usuwanych z obszaru parku narodowego lub rezerwatu przyrody nieobjętego ochroną krajobrazową;
- 12) drzew lub krzewów usuwanych w ramach zadań wynikających z planu ochrony lub zadań ochronnych parku narodowego lub rezerwatu przyrody, planu ochrony parku krajobrazowego, albo planu zadań ochronnych lub planu ochrony dla obszaru Natura 2000;
- 13) prowadzenia akcji ratowniczej przez jednostki ochrony przeciwpożarowej lub inne właściwe służby ustawowo powołane do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia życia lub zdrowia;
- 14) drzew lub krzewów stanowiących złomy lub wywroty usuwanych przez:
 - a) jednostki ochrony przeciwpożarowej, jednostki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, właścicieli urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego, zarządców dróg, zarządców infrastruktury kolejowej, gminne lub powiatowe

jednostki oczyszczania lub inne podmioty działające w tym zakresie na zlecenie gminy lub powiatu,

b) inne podmioty lub osoby, po przeprowadzeniu oględzin przez organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu, potwierdzających, że drzewa lub krzewy stanowią złom lub wywrot;

15) drzew lub krzewów należących do gatunków obcych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 2f.

W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3a ustawy *o ochronie przyrody*, właściciel nieruchomości jest obowiązany dokonać zgłoszenia do organu, o którym mowa w art. 83a ust. 1, zamiaru usunięcia drzewa, jeżeli obwód pnia drzewa mierzonego na wysokości 5 cm przekracza: 1) 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego; 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego; 3) 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew.

Organ, o którym mowa w art. 83a ust. 1, może wnieść sprzeciw w przypadku: 1) lokalizacji drzewa: a) na nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, b) na terenie przeznaczonym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na zieleń lub chronionym innymi zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, c) na terenach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5; 2) spełnienia przez drzewo kryteriów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 3.

Należy również nadmienić, że zgodnie z art. 83a ust. 2a ustawy *o ochronie przyrody* usunięcie drzew w pasie drogowym drogi publicznej, z wyłączeniem obcych gatunków topoli, możliwe jest po uzgodnieniu z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Zezwolenie drzewa lub krzewu z nieruchomości stanowiących własność gminy może nastąpić po wyrażeniu zgody przez starostę (art. 90 ustawy *o ochronie przyrody*), z wyjątkiem nieruchomości będących w użytkowaniu wieczystym innego podmiotu.

Z uwagi na występowanie w granicach terenu zadrzewień i zakrzewień stanowiących potencjalne miejsca lęgowe, schronień i miejsc rozrodu ptaków wskazanym jest, aby wycinka drzew i krzewów kolidujących z zabudową prowadzona była poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Ponadto należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. *w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2016 poz. 2134 ze zm.). Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

Z uwagi na położenie terenu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Tałty oraz terenów zadrzewionych i zakrzewionych obserwowano żaby z kompleksu zielonych i żabę brunatną. Płazy spełniają bardzo ważną rolę w środowisku przyrodniczym. Odżywiają się głównie zwierzętami bezkręgowymi, w tym uciążliwymi dla człowieka (komary, meszki, ślimaki nagie), stanowią jeden z istotniejszych czynników utrzymujących równowagę ekologiczną wśród tej grupy zwierząt. Są źródłem wysokiej jakości białka zwierzęcego dla wielu gatunków zwierząt, takich, jak zaskroniec, czapla, bocian, tchórz, borsuk, wydra. Płazy są również dobrymi wskaźnikami stanu środowiska – bioindykatorami, ich populacje silnie reagują na zanieczyszczenie gleby i wody metalami ciężkimi, pestycydami, węglowodorami itp.

Najskuteczniejszą metodą czynnej ochrony płazów jest ochrona miejsc rozrodu płazów, czyli niewielkich zbiorników wodnych (oczek wodnych), dlatego też projektowany sposób zagospodarowania zapewnia zachowania istniejących oczek wodnych.

Tereny dróg publicznych (KD.01-KD.03). Tereny dróg wewnętrznych (KDW.01-KDW.14). Tereny ciągów pieszych (Kx.01-Kx.05). Tereny ciągów pieszo-jezdnych (Kpj.01-Kpj.11).				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	-	+	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	-	-	-	+
Flora	-	+	-	-
Wody	-	+	-	-
Powietrze atmosferyczne	-	+	-	-
Powierzchnia ziemi	-	+	-	-
Krajobraz	-	+	-	-
Klimat	-	+	-	-
Zasoby naturalne	-	+	-	-
Zabytki	-	+	-	-
Dobra materialne	-	+	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Wydzielenie ciągów komunikacyjnych jest nieodzownym elementem każdego zainwestowania i zagospodarowania terenu. Głównym uzasadnieniem dla budowy, przebudowy lub rozbudowy drogi, skrzyżowania, węzła lub innych obiektów drogowych są zazwyczaj korzyści ekonomiczne i społeczne odnoszone przez mieszkańców i użytkowników.

Projekt planu przewiduje lokalizację ciągów komunikacyjnych w przewodzie zgodnie z aktualnym sposobem zagospodarowania, jednakże miejscami ciągi komunikacyjne zlokalizowane są w miejscach obecnie niezagospodarowanych i nieurządzonych. Należy pamiętać, że jeżeli przy realizacji konieczne okaże się usunięcie drzewa, zgodnie z art. 83a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody usunięcie drzewa w pasie drogowym drogi publicznej, z wyłączeniem obcych gatunków topoli, musi być uzgodnione z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Oprócz aspektów pozytywnych inwestycje drogowe mogą powodować wiele negatywnych oddziaływań na bezpośrednie otoczenie dróg, tj. na środowisko przyrodnicze, kulturowe, warunki życia ludzi.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych projekt planu przewiduje ich odprowadzanie z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym przepisami prawa wodnego oraz przepisami dotyczącymi ochrony środowiska. Inwestycje drogowe nie generują zapotrzebowania na wodę i nie generują innych ścieków, niż wody opadowe i roztopowe. Droga pokryta nawierzchnią szczelną (np.: asfalt) powoduje, że odpływ powierzchniowy wód jest bardzo duży, natomiast utrudnione jest wsiąkanie wody do gruntu.

W sezonie zimowym wody pochodzące z dróg mogą być zanieczyszczone środkami stosowanymi do utrzymania ich właściwego stanu. Należy pamiętać, że na drogach publicznych oraz ulicach i placach środki chemiczne powinny być stosowane w sposób najmniej szkodzący terenem zieleni oraz zadrzewieniom. Rodzaje środków jakie mogą być używane w w/w miejscach oraz warunki ich stosowania zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 27 października 2005 r. w sprawie rodzajów i warunków stosowania środków, jakie mogą być używane na drogach publicznych oraz ulicach i placach (Dz. U. z 2005 r. Nr 230 poz. 1960).

Użytkowanie dróg stwarza również potencjalne zagrożenie dla wód podziemnych poprzez możliwość zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi, jednak realne zagrożenie należy ocenić jako niewielkie. Przy budowie i remoncie dróg ważne jest wykonanie właściwego odwodnienia i budowa kanalizacji deszczowej, które spowodują wzrost ilości ścieków deszczowych, jak i odprowadzanych z nimi ładunków zanieczyszczeń. Zanieczyszczenia te nie będą stanowiły bezpośredniego zagrożenia dla środowiska, ponieważ będą transportowane w szczelnych przewodach kanalizacyjnych, a następnie zostaną poddane procesowi oczyszczania. Oczyszczone już ścieki nie będą stanowiły zagrożenia dla stanu czystości odbiornika.

Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w zakresie rozwiązań komunikacyjnych na powietrze atmosferyczne, powierzchnię ziemi, zasoby naturalne i klimat.

Działania z zakresu analizowanego sposobu zagospodarowania nie będą miały wpływu na tereny objęte siecią Natura 2000.

Uwzględniając lokalizację nowych obiektów oraz projektowane rozwiązania, oddziaływania na środowisko występujące na etapie budowy i eksploatacji przedsięwzięć będą miały charakter określony w poniższej tabeli.

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
Bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi. - „Wytwarzanie” odpadów, w tym możliwość wystąpienia odpadów niebezpiecznych. - Pylenie powierzchni odkrytych, miejsc składowania materiałów sypkich i obiektów w budowie. - Zanieczyszczenie powietrza spalinami. - Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. 	<ul style="list-style-type: none"> - Rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu związanego z codziennym pobytem ludzi. - Wzrost ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. - Wzrost ilości poboru wody. - Wzrost ilości poboru energii elektrycznej. - Wzrost ilości wytwarzanych odpadów. - Uszczelnienie powierzchni ziemi. - Wykorzystanie wód jeziora w celach rekreacyjnych.
Pośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - Występują lub brak znaczących oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. - Generowanie zwiększonej ilości odpadów.
Wtórne	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.
Skumulowane	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. - Generowanie zwiększonej ilości odpadów. - Rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu związanego z pobytem ludzi.
Krótkoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - Hałas związanego z pracami budowlanymi. - Zanieczyszczenie powietrza 	<ul style="list-style-type: none"> - Brak znaczących oddziaływań.

	spalinami i pyłami. – Wytwarzanie odpadów budowlanych.	
Długoterminowe	– Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.	– Lokalne zmiany jakości krajobrazu. – Zmiany fizykochemiczne gleb.
Stale	– Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.	– Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. – Uszczelnienie powierzchni ziemi. – Rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu związanego z pobytem ludzi.
Chwilowe	– Powstanie odpadów budowlanych. – Zwiększony ruch pojazdów. – Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi i ruchem pojazdów.	– Zwiększenie natężenia ruchu komunikacyjnego. – Hałas związany z pobytem ludzi. – Wykorzystanie wód jeziora w celach rekreacyjnych.

W odniesieniu do poszczególnych elementów środowiska oddziaływania ustaleń projektu planu będą następujące:

Element środowiska	Etap budowy	Etap eksploatacji
Ludzie	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe, odwracalne.	▪ Oddziaływania będą zarówno czasowe jak i stałe, bezpośrednie, długotrwałe, pozytywne.
Fauna	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, negatywne.	▪ Stałe, sezonowe, negatywne, pozytywne.
Flora	▪ Negatywne, miejscami nieodwracalne.	▪ Pozytywne, stałe.
Powierzchnia ziemi i warunki gruntowo – wodne	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i odwracalne.	▪ Oddziaływania będą stałe, bezpośrednie, odwracalne, mało znaczące.
Wody	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, mało znaczące.	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, pozytywne.
Powietrze	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne.	▪ Mało znaczące, czasowe, okresowe.
Hałas i wibracje	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne.	▪ Okresowe, czasowe.
Zabytki i dobra kultury	▪ Brak oddziaływań.	▪ Pozytywne.
Krajobraz	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, odwracalne, krótkookresowe.	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, długookresowe, pozytywne.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych

w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34).

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu może jedynie wpłynąć na zasoby przyrodnicze (elementy środowiska przyrodniczego), a nie wpłynie znacząco negatywnie na obszar Natura 2000.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszar Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

12. PODSUMOWANIE

Rozwiązania przyjęte w analizowanym projekcie planu wprowadzają sposób zagospodarowania zgodny z istniejącym sposobem zagospodarowania terenu, sposobem określonym w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania oraz Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Mikołajki.

W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać, aby:

W celu minimalizacji wpływu nowych sposobów zagospodarowania na środowisko zaleca się przeprowadzenie następujących działań.:

- W czasie prowadzenia prac budowlanych związanych z realizacją obiektów kubaturowych, urządzeń i sieci infrastruktury technicznej oraz ciągów infrastruktury komunikacyjnej należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- W trakcie prac budowlanych wierzchnią urodzajną warstwę ziemi zaleca się składować osobno, a po zakończeniu prac budowlanych rozplantować na powierzchni gruntu i uporządkować teren.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.

- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym.
- Z uwagi na występowanie w granicach terenu zadrzewień i zakrzewień stanowiących miejsca bytowania ptaków wskazanym jest, aby wycinka drzew i krzewów kolidujących z zabudową prowadzona była poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Ponadto należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 poz. 2134 ze zm.). Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwytanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzenie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.
- Drzewa pozostające w obrębie prowadzonych prac budowlanych, a nie przeznaczone do wycinki należy zabezpieczyć tak, aby chronić je przed uszkodzeniem.
- Najodpowiedniejszym okresem do prowadzenia prac budowlanych wokół drzew jest czas od października do kwietnia. W przypadku prowadzenia prac od kwietnia do października, należy zabezpieczyć korzenie przed wyschnięciem.
- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.
- Miejsce lokalizacji zaplecza budowy powinno być wyznaczone przez wcześniejsze rozpoznanie stanu środowiska w przedmiotowym miejscu.

Przy właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się jego znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym na obszar Natura 2000 „Mazurska Ostoja Żółwia Baranowo” PLH280055, oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. Przewidywane przekształcenia w strukturze przyrodniczej i funkcjonalno-przestrzennej sprowadzają się do koniecznych, niezbędnych regulacji w celu zachowania i ochrony najbardziej cennych komponentów środowiska.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zm.) burmistrz po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XX/166/2016 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 20 grudnia 2016 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Stare Sady, obręb Sady, gmina Mikołajki.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony

Środowiska w Olsztynie – znak WSTŁ.411.2.2017.AMK z dnia 23 stycznia 2017 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Mrągowie – znak ZNS.4082.3.2017 z dnia 19 stycznia 2017 r.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

Tereny objęte planem stanowią własność gminy, skarbu państwa i prywatną. Plan obejmuje tereny położone w granicach gminy (na obszarze wiejskim), które w części są zabudowane i posiadają sieć dróg wzdłuż których przebiegają sieci infrastruktury technicznej. Tereny w zakresie infrastruktury technicznej wyposażone są w niezbędne sieci, w tym wodociągową, kanalizacji sanitarnej, elektroenergetyczną i telekomunikacyjną. Przedmiotowy plan obejmuje częściowo tereny nie objęte planem miejscowym oraz tereny przeznaczone w obowiązujących planach głównie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, usługową, pensjonatową, mieszkaniowo-usługową, usług sportu i rekreacji oraz pod zieleń, a także komunikację pieszą i jezdnią. Plan w większości adaptuje istniejące funkcje terenów, a zmiany dotyczą głównie zasad i sposób zagospodarowania terenów. Ponadto wprowadzone zmiany dotyczą optymalizacji i racjonalizacji zagospodarowania terenów i umożliwiają ich wykorzystanie zgodnie z obecnymi potrzebami mieszkańców. Zapisy nowego planu aktualizują kompleksowo ustalenia obecnie obowiązujących uchwał, które z upływem czasu i wprowadzaniem w ustawach zmianom zdezaktualizowały się i nie odpowiadają wymogom obecnie obowiązujących przepisów prawa.

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia ogólne – dotyczące całego terenu, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
 - ustalenie zakresu rysunku planu,
 - ustalenia zasad zagospodarowania na całym obszarze objętym planem, w tym:
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - zasady kształtowania krajobrazu,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
 - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
 - zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej,
 - inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
 - inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.
- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące poszczególnych terenów elementarnych.
- Rozdział III – Ustalenia końcowe.

W granicach obszaru objętego niniejszą prognozą wyznaczono następujące tereny elementarne przeznaczone pod:

- zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (MN.01, MN.02, MN.03, MN.04, MN.05, MN.06, MN.07, MN.08, MN.09, MN.10, MN.11, MN.12, MN.13, MN.14, MN.15, MN.06, MN.17, MN.18, MN.19, MN.20, MN.21, MN.22, MN.23, MN.24, MN.25, MN.26, MN.27, MN.28, MN.29, MN.30)

- zabudowę mieszkaniowo-usługową (MU.01, MU.02, MU.03, MU.04, MU.05, MU.06, MU.07, MU.08, MU.09, MU.10, MU.11, MU.12, MU.13, MU.14, MU.15, MU.16, MU.17, MU.18, MU.19)
- zabudowę usług turystycznych w zieleni (UT.01, UT.02, UT.03, UT.04)
- sport i rekreację (US.01, US.02)
- przystań wodną stanowiącą dostęp do wód publicznych (Upw.01, Upw.02)
- rolę (R.01, R.02, R.03, R.04)
- wody powierzchniowe (antropogeniczne zbiorniki wodne) (WS.01, WS.02, WS.03)
- zieleń urządzoną (ZP.01, ZP.02, ZP.03, ZP.04, ZP.05, ZP.06, ZP.07)
- zieleń naturalną (ZN.01, ZN.02, ZZ.03, ZN.04, ZN.05, ZN.06, ZN.07, ZN.08, ZN.09, ZN.10, ZN.11, ZN.12, ZN.13)
- zieleń leśną (ZL.01, ZL.02, ZL.03, ZL.04, ZL.05, ZL.06)
- drogi publiczne (KD.01, KD.02, KD.03)
- drogi wewnętrzne (KDW.01, KDW.02, KDW.03, KDW.04, KDW.05, KDW.06, KDW.07, KDW.08, KDW.09, KDW.10, KDW.11, KDW.12, KDW.13, KDW.14)
- ciągi pieszo-jezdne (Kpj.01, Kpj.02, Kpj.03, Kpj.04, Kpj.05, Kpj.06, Kpj.07, Kpj.08, Kpj.09, Kpj.10, Kpj.11)
- ciągi piesze (Kx.01, Kx.02, Kx.03, Kx.04, Kx.05).

W granicach wydzielonych terenów elementarnych określono przeznaczenie podstawowe i uzupełniające terenu, które zdefiniowane są następująco:

- przeznaczenie podstawowe – oznacza przeznaczenie, które przeważa na danym terenie elementarnym, zarówno w zakresie wykorzystania powierzchni terenu jak i kubatury
- przeznaczenie uzupełniające – oznacza inne rodzaje przeznaczenia niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają przeznaczenie podstawowe.

W punkcie 1.3.3 prognozy w formie tabelarycznej zestawiono szczegółowe warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska. Ponadto na terenach przeznaczonych pod zabudowę wprowadzono uregulowania w zakresie: zasady i warunków podziału terenu, nieprzekraczalnych linii zabudowy, maksymalnej wysokości zabudowy, geometrii i kolorystyki dachów, ilości i lokalizacji miejsc postojowych.

W granicach omawianego terenu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- zapis, że tereny objęte planem położone są na Obszarze Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich, na którym obowiązują przepisy w sprawie w/w obszaru chronionego krajobrazu, w tym w szczególności zakazy i odstępstwa od zakazów,
- zapis, że część planu zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu położona jest w granicach Obszaru Natura 2000 „Mazurska Ostoja Żółwia Baranowo” PLH280055, na którym obowiązują przepisy dotyczące ochrony przyrody,
- wyznaczenie na rysunku planu nieprzekraczalnych linii zabudowy, granic obszaru Natura 2000,
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego,
- zakaz wykonywania nawierzchni z żużlu i gruzu budowlanego,
- zakaz groduzenia terenów objętych planem w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu jeziora Tałty zgodnie z przepisami ustawy Prawo wodne,
- zakaz stosowania ogrodzeń wyższych niż 1,6 m, ogrodzeń pełnych oraz ogrodzeń wykonanych z prefabrykowanych elementów żelbetonowych,
- zakaz lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy, chyba że ustalenia szczegółowe dla danego terenu elementarnego stanowią inaczej,
- zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych, przy projektowaniu sieci wodociągowej należy uwzględniać wymagania dotyczące zaopatrywania w wodę do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi,

- odprowadzenie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych,
- odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym przepisami prawa wodnego oraz przepisami dotyczącymi ochrony środowiska, a z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki lub terenu do którego inwestor posiada tytuł prawny bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi,
- zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejącej lub projektowanej sieci elektroenergetycznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; dla linii elektroenergetycznych średniego napięcia 15 kV ustala się strefy ograniczonego zagospodarowania o szerokości 6,5 m mierząc od osi linii;
- zakaz nasadzania drzew i krzewów, wznoszenia budowli oraz składowania różnego rodzaju materiałów w strefie ograniczonego zagospodarowania linii elektroenergetycznych,
- zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej na zasadach i warunkach określonych w przepisach odrębnych,
- określenie sposobu wyposażenia w sieć telekomunikacyjną,
- zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł ciepła z wyłączeniem stosowania systemów wysokoemisyjnych
- usuwanie odpadów stałych zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie,
- zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnej,
- określenie rodzaju i kolorystyki elewacji obiektów budowlanych,
- określenie rodzaju i lokalizacji reklam.

W ustaleniach dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że:

- podstawową sieć komunikacyjną łączącą obszar planu z terenami sąsiednimi stanowi droga gminna nr 171006N biegnąca z miejscowości Prawdowo przez Stare Sady do Jory Wielkiej – oznaczona symbolem KD.01,
- sieć komunikacyjną w granicach planu obsługującą poszczególne tereny elementarne stanowią istniejące i projektowane drogi publiczne oznaczone symbolami KD, drogi wewnętrzne oznaczone symbolami KDW oraz ciągi pieszo-jezdne oznaczone symbolami Kpj, powiązane z drogą gminną nr 171006N,
- w granicach planu adaptuje się wszystkie istniejące zjazdy z w/w dróg na poszczególne tereny elementarne,
- remontowane, przebudowywane, rozbudowywane oraz budowane systemy komunikacyjne powinny odpowiadać wymogom stawianym drogom pożarowym zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,
- w granicach planu nie wyznacza się miejsc do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i nie ustala się sposobu ich realizacji.

Na obszarze objętym projektem planu jako zadanie własne gminy wskazano realizację dróg publicznych oznaczonych symbolami KD; nie określono inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym.

W punkcie 1.4 przedstawiono w formie tabelarycznej różnicę pomiędzy sposobem zagospodarowania terenów określonych w obowiązujących planach miejscowych i projekcie planu.

Powiązanie ustaleń zawartych w projekcie planu z dokumentami opracowywanymi na szczeblu gminnym, powiatowym i wojewódzkim przedstawiono w punkcie 1.5 prognozy, natomiast na szczeblu krajowym, wspólnotowym i międzynarodowym w punkcie 8.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania:

- badania terenowe,
- analizy dostępnych materiałów kartograficznych,
- analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych,
- analizy dokumentacji fotograficznych.

Inwentaryzację przyrodniczą występujących gatunków flory, fauny i grzybów oparto na badaniach terenowych przeprowadzonych w roku 2017. Podczas badań terenowych obserwowano potencjalne miejsca występowania zwierząt, rejestrowano napotkane osobniki oraz kontrolowano wszelkie potencjalne miejsca mogące stanowić ich siedliska. Kontrole terenowe były dostosowane do warunków atmosferycznych, w celu dokładnego zinwentaryzowania gatunków trudniej wykrywalnych lub wykrywalnych tylko w specyficznych warunkach.

Przy opracowywaniu niniejszej prognozy zastosowano metodę macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz szczegółowo wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Należy podkreślić, iż niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

Z uwagi na skalę opracowania, rodzaj przewidywanego zagospodarowania oraz położenie terenu w odległości około 60 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

Obszar objęty projektem planu obejmuje tereny położone w obrębie Stare Sady, gmina Mikołajki. Od strony wschodniej teren graniczy bezpośrednio z jeziorem Tałty. Granica terenu objętego opracowaniem od strony wschodniej przebiega wzdłuż brzegów jeziora Tałty; z pozostałych stron nie ma wyraźnych granic – przebiegają one wzdłuż dróg, terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz terenów zabudowanych. Obszar obejmuje tereny przekształcone i zainwestowane (w tym przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową, zabudowę rekreacyjną, zabudowę usługową, sport i rekreację, infrastrukturę techniczną oraz ciągi komunikacyjne), a także tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej, enklawy zadrzewień i zakrzewień, kompleksów leśnych, a także naturalne i antropogeniczne zbiorniki wodne. Przez cały teren w kierunku północ-południe przebiega droga gminna nr 171006N biegnąca z miejscowości Prawdowo przez Stare Sady do Jory Wielkiej. Dojazd to nieruchomości odbywa się drogą gminnymi, miejscami gruntowymi, utwardzonymi. Linia brzegowa jeziora Tałty w sąsiedztwie terenu objętego opracowaniem jest w przewodzie przekształcona w wyniku działań antropogenicznych i pozbawiona ekotonu tzn.: strefy przejściowej pomiędzy ekosystemem wodnym i lądowym. Jedynie miejscami wzdłuż brzegu jeziora zachowały się fragmenty zwartych trzcinowisk. Obszar objęty opracowaniem położony jest w rejonie wodnym Środkowej Wisły, w Obszarze Dorzecza Wisły, dla którego opracowano *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1911). Teren objęty opracowaniem znajduje się w naturalnej jednolitej części wód powierzchniowych RW200025264199 *Pisa od wypływu z jeziora Kisajno do wypływu z jeziora Tałty (EW. + z jeziora Niegocin, Ryńskie)*, której aktualny stan lub potencjał JCW określany jest jako zły i ocena ryzyka

nieosiągnięcia celów środowiskowych jest zagrożona. Cele środowiskowe dla JCW zostały określone jako dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny. Tereny objęte opracowaniem położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW200031, dla której ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrożona. JCWP charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i chemicznym. W 2017 roku przeprowadzono wizje terenowe, prace inwentaryzacyjne i obserwacje polegające na wykonaniu rozpoznania terenu objętego projektem planu oraz terenów sąsiednich i sporządzeniu dokumentacji fotograficznej środowiska przyrodniczego w kontekście składu florystycznego i faunistycznego. Monitoring flory polegał na wyznaczeniu reprezentacyjnych płatów (stanowisk) które poddano badaniom szczegółowym. W związku z położeniem analizowanego terenu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Tałty, występowaniem naturalnych i antropogenicznych zbiorników wodnych oraz enklaw zadrzewień i zakrzewień, a także położenie części obszaru w granicach Obszaru Natura 2000 „Mazurska Ostoja Żółwia Baranowo” PLH280055, studia terenowe w zakresie flory i fauny prowadzone były zarówno na obszarze objętym projektem planu, jak i na terenach przyległych. Szczegółnej obserwacji poddano siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt stanowiące przedmiot ochrony obszaru Natura 2000. Szata roślinna terenu objętego opracowaniem odznacza się znacznym zróżnicowaniem pod względem stopnia naturalności. Na stosunkowo dużych powierzchniach występują półnaturalne zbiorowiska roślinności trawiastej (niskiej) porastające łąki i pastwiska oraz zbiorowiska upraw rolnych porastających grunty orne. Najbardziej przekształcona jest roślinność w pobliżu zabudowań oraz ciągów komunikacyjnych; dominuje tu roślinność antropogeniczna, synantropijna i ruderalna. Roślinność o półnaturalnym charakterze występuje na przydrożnych skarpach śródpolnych dróg i na miedzach. W obrębie zbiorników wodnych występują zbiorowiska roślinności wodnej i wodolubnej. Miejscami występują skupiska zadrzewień i zakrzewień, w tym zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadjeziornych, a także fragmenty kompleksów leśnych. Podczas wizji terenowych obserwowano następujące gatunki zwierząt: skowronek polny (*Alauda arvensis*), kruk (*Corvus corax*), szpak (*Sturnus vulgaris*), błotniak stawowy (*Circus aeruginosus*), myszołów zwyczajny (*Buteo buteo*), mewa pospolita (*Larus canus*); mewa śmieszka (*Chroicocephalus ridibundus*), dzięcioł duży (*Dendrocopos major*), oknówka (*Delichon urbicum*), dymówka (*Hirundo Ustica*); pliszka siwa (*Motacilla alba*), strzyżyk (*Troglodytes troglodytes*); kos (*Turdus merula*); piegża (*Sylvia curruca*); rudzik (*Erithacus rubecula*); łabędź niemy (*Cygnus olor*), krzyżówka (*Anas platyrhynchos*), sójka (*Garrulus glandarius*), perkoz dwuczuby (*Podiceps cristatus*); czubatka (*Lophophanes cristatus*); gnil (*Pyrrhula pyrrhula*); bogatka (*Parus major*), pierwiosnek (*Phylloscopus collybita*); jemioluska (*Bombycilla garrulus*); sroka (*Pica pica*); wróbel domowy (*Passer domesticus*); zięba (*Fringilla coelebs*); gajówka (*Sylvia borin*); sarna (*Capreolus capreolus*); zając (*Lepus europeus*); świerszcz polny (*Gryllus campestris*); motyle: bielinek kapustnik (*Pieris brassicae*), rusałka pawik (*Inachis io*), rusałka admirał (*Vanessa Atalanta*), paź królowej (*Papilio machaon*), brudnica mniszka (*Lymantria monacha*); mysz polna (*Apodemus agrarius*); wiewiórka pospolita (*Sciurus vulgaris*). Z uwagi na położenie terenu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Tałty oraz terenów zadrzewionych i zakrzewionych obserwowano żaby z kompleksu zielonych i żabę brunatną. Podczas wizji zaobserwowano ślady (odchody) występowania zajęcy szaraków (*Lepus europaeus*). Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu *prawa geologicznego i górniczego*. W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* obszar objęty projektem planu znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich oraz część terenu w granicach Obszaru Natura 2000 „Mazurska Ostoja Żółwia Baranowo” PLH280055. W granicach terenu objętego projektem planu nie występują sielska przyrodnicze jak również gatunki roślin i zwierząt stanowiące przedmiot ochrony Obszaru Natura 2000 „Mazurska Ostoja Żółwia Baranowo” PLH280055.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu może jedynie wpłynąć na zasoby przyrodnicze (elementy środowiska przyrodniczego), a nie wpłynie znacząco negatywnie na obszar Natura 2000.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszar Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

Rozwiązania przyjęte w analizowanym projekcie planu wprowadzają sposób zagospodarowania zgodny z istniejącym sposobem zagospodarowania terenu, sposobem określonym w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania oraz Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Mikołajki.

W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać, aby:

W celu minimalizacji wpływu nowych sposobów zagospodarowania na środowisko zaleca się przeprowadzenie następujących działań.:

- W czasie prowadzenia prac budowlanych związanych z realizacją obiektów kubaturowych, urządzeń i sieci infrastruktury technicznej oraz ciągów infrastruktury komunikacyjnej należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- W trakcie prac budowlanych wierzchnią urodzajną warstwę ziemi zaleca się składować osobno, a po zakończeniu prac budowlanych rozplantować na powierzchni gruntu i uporządkować teren.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym.
- Z uwagi na występowanie w granicach terenu zadrzewień i zakrzewień stanowiących miejsca bytowania ptaków wskazanym jest, aby wycinka drzew i krzewów kolidujących z zabudową prowadzona była poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Ponadto należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 poz. 2134 ze zm.). Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MS (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.
- Drzewa pozostające w obrębie prowadzonych prac budowlanych, a nie przeznaczone do wycinki należy zabezpieczyć tak, aby chronić je przed uszkodzeniem.

- Najodpowiedniejszym okresem do prowadzenia prac budowlanych wokół drzew jest czas od października do kwietnia. W przypadku prowadzenia prac od kwietnia do października, należy zabezpieczyć korzenie przed wyschnięciem.
- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.
- Miejsce lokalizacji zaplecza budowy powinno być wyznaczone przez wcześniejsze rozpoznanie stanu środowiska w przedmiotowym miejscu.

Przy właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się jego znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym na obszar Natura 2000 „Mazurska Ostoja Żółwia Baranowo” PLH280055, oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. Przewidywane przekształcenia w strukturze przyrodniczej i funkcjonalno-przestrzennej sprowadzają się do koniecznych, niezbędnych regulacji w celu zachowania i ochrony najbardziej cennych komponentów środowiska.

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej. Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego. Metodą analizy i oceny skutków realizacji postanowień projektu planu jest m.in. ocena aktualności studiów i planów, sporządzana przez wójta gminy wynikająca z zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością konieczne jest przeprowadzenie analizy i oceny wpływów realizacji na środowisko przyrodnicze, kulturowe i ludzi. W trakcie wykonywania takiej analizy szczególną uwagę należy zwrócić na stopień realizacji zapisów planu z zakresu infrastruktury, w tym głównie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, której budowa lub rozbudowa przyczynia się do polepszania stanu środowiska wodno-gruntowego.

W przypadku braku realizacji analizowanego projektu planu obszar będzie zagospodarowywany zgodnie z ustaleniami obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub zabudowywany na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Paweł Jabłoński
ul. Nasienna 19
10-816 Olsztyn
tel. 695-202-134

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Specjalista w zakresie
ochrony środowiska
Paweł Jabłoński
mgr inż. Paweł Jabłoński

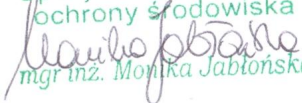
.....
(podpis)

Monika Jabłońska
ul. Nasienna 19
10-816 Olsztyn
tel. 609-789-098

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Specjalista w zakresie
ochrony środowiska

mgr inż. Monika Jabłońska

.....
(podpis)